

Verordening van de gemeenteraad van de gemeente West Betuwe houdende regels omtrent maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente West Betuwe

De raad van de gemeente West Betuwe;

gelezen het voorstel van de Stuurgroep d.d. 18 december 2018,

gelet op de artikelen 2.1.3, 2.1.4, eerste, tweede, derde en zevende lid, 2.1.5, eerste lid, 2.1.6, 2.1.7, 2.3.6, vierde lid, en 2.6.6, eerste lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo); en artikelen 3.8, tweede lid en artikel 5.4 van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015;

overwegende dat:

- burgers een eigen verantwoordelijkheid dragen voor de wijze waarop zij hun leven inrichten en deelnemen aan het maatschappelijk leven;
- van burgers verwacht mag worden dat zij elkaar daarin naar vermogen bijstaan;
- burgers die zelf, dan wel samen met personen in hun omgeving onvoldoende zelfredzaam zijn of onvoldoende in staat zijn tot participatie, een beroep moeten kunnen doen op ondersteuning door de gemeente, zodat zij zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kunnen blijven wonen;
- het noodzakelijk is om regels vast te stellen ter uitvoering van het beleidsplan als bedoeld in artikel 2.1.2 van de wet met betrekking tot de ondersteuning bij de versterking van de zelfredzaamheid en participatie van personen met een beperking of met chronische psychische of psychosociale problemen, beschermd wonen en opvang, en dat het noodzakelijk is om de toegankelijkheid van voorzieningen, diensten en ruimten voor mensen met een beperking te bevorderen en daarmee bij te dragen aan het realiseren van een inclusieve samenleving;

én

gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12, 8.1.1, derde, vierde lid, van de Jeugdwet;

overwegende dat:

- de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd, waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt;
- en dat het noodzakelijk is om regels vast te stellen over:
 - de door het college te verlenen maatwerkvoorzieningen en overige voorzieningen, met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
 - de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen;
 - de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld, voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget alsmede misbruik en oneigenlijk gebruik van de Jeugdwet, en regels ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan;

overwegende dat:

- het voorts wenselijk is te bepalen onder welke voorwaarden degene aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning kan betrekken van een persoon die behoort tot diens sociale netwerk;

besluit de volgende verordening vast te stellen:

Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente West Betuwe

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

1. In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
 - a. aanbieder: natuurlijke persoon of rechtspersoon die onder verantwoordelijkheid van het college gehouden is een algemene voorziening of een maatwerkvoorziening te leveren. Het betreft een aanbieder als bedoeld in artikel 1.1.1 Wmo 2015 en een jeugdhulpaanbieder als bedoeld in artikel 1.1 Jeugdwet;
 - b. algemene voorziening: aanbod van diensten of activiteiten dat, zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van de gebruikers, toegankelijk is en dat is gericht op maatschappelijke ondersteuning en/of jeugdhulp;
 - c. arbeidsrelatie: als iemand op persoonlijke titel werkzaamheden uitvoert kan er sprake zijn van een arbeidsrelatie. De arbeidsrelatie wordt bepaald aan de hand van een drietal factoren:
 - loon: wordt er 'salaris' betaald in plaats van een factuur of vergoeding;
 - arbeid: worden de werkzaamheden door dezelfde persoon uitgevoerd;
 - gezagsverhouding: kan de budgethouder opdrachten geven en bepalen wat er wordt gedaan;
 - d. budgetplan: plan dat de cliënt, die een maatwerkvoorziening aanvraagt, indient ter motivering van de wens om de voorziening in de vorm van een persoonsgebonden budget verstrekt te krijgen;
 - e. centrumgemeente: de gemeente die voor de gemeente West Betuwe de maatwerkvoorziening beschermd wonen en maatschappelijke opvang financiert en uitvoert. Voor West Betuwe is dit de gemeente Nijmegen;
 - f. cliënt: cliënt als bedoeld in artikel 1.1.1 Wmo 2015 dan wel de jeugdige of ouder als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet;
 - g. dienstverlening: jeugdhulp en/of maatschappelijke ondersteuning die een persoon, instantie of onderneming biedt aan de cliënt;
 - h. eigen bijdrage: bijdrage als bedoeld in artikel 2.1.4, eerste lid, van de Wmo 2015;
 - i. gebiedsteam: het samenwerkingsverband dat in opdracht van de gemeente de toegang vormt naar jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning;
 - j. gebruikelijke hulp: hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van de naasten, rekening houdend hun eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen;
 - k. hoofdverblijf: de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de cliënt zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft of zal hebben en op welk adres hij in de Basisregistratie Personen ingeschreven staat of zal staan. Indien de cliënt met een briefadres in de Basisregistratie Personen ingeschreven staat, gaat het om het feitelijk woonadres;
 - l. ingezetene: cliënt die hoofdverblijf heeft in de gemeente West Betuwe;
 - m. lokaal verplaatsen per vervoermiddel: men kan zich in ieder geval binnen een straal van 20 kilometer rondom de woning makkelijk verplaatsen;
 - n. maatwerkvoorziening: op de behoeften, persoonskenmerken en mogelijkheden van een persoon afgestemd geheel van diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen, specifiek en op maat erop gericht een individu te ondersteunen bij zijn zelfredzaamheid of participatie of hem beschermd wonen of opvang te bieden. In deze verordening spreken we ook van maatwerkvoorziening als het gaat om een individuele voorziening zoals benoemd in de Jeugdwet (artikel 2.9 sub a): een op de jeugdige of zijn ouders toegesneden niet vrij toegankelijke voorziening.
 - o. melding: kenbaar maken van een ondersteuningsvraag aan het college;
 - p. ondersteuningsplan: het document dat de medewerker van de gemeente maakt als weergave van het onderzoek. Daarin zijn opgenomen de ondersteuningsbehoefte, de ondersteuningsdoelen, het plan van aanpak en evaluatieafspraken.
 - q. ondersteuningsvraag: behoefte van een cliënt:
 - aan jeugdhulp in verband met opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen, als bedoeld in artikel 2.3 lid 1 Jeugdwet,
 - aan maatschappelijke ondersteuning als bedoeld in artikel 2.3.2 lid 1 Wmo 2015;
 - r. persoonlijk plan: een niet verplicht plan waarin de cliënt beschrijft welke hulp nodig is en hoe de cliënt dit wil regelen;
 - s. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 1.1.1 van de Wmo 2015 en artikel 8.1.1.1 van de Jeugdwet. Een pgb is een door het college verstrekt budget aan een cliënt, dat hen in staat stelt de maatwerkvoorziening van derden te betrekken;
 - t. regio: de gemeenten uit de regio Rivierenland die met elkaar samenwerken op het gebied van de inkoop van Wmo- en jeugdvoorzieningen;

- u. sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of andere personen met wie de cliënt een sociale relatie onderhoudt;
 - v. tarief of kostprijs: het bedrag dat de gemeente aan een aanbieder moet betalen voor de verstrekking van een voorziening in natura;
 - w. voorliggende voorziening: een voorziening die op grond van andere wet- of regelgeving aan de Wmo of Jeugdwet vooraf gaat;
 - x. ZIN: zorg in natura. Zorg waarop iemand volgens de Wmo of de Jeugdwet aanspraak maakt en die wordt geleverd door een erkende zorgaanbieder;
 - y. zzp: zelfstandige zonder personeel. Een ondernemer die geen personeel in dienst heeft, waarbij voor de vaststelling of er sprake is van een ondernemer de volgende criteria gelden:
 - zelfstandigheid bij de inrichting van de eigen werkzaamheden en het uitvoeren daarvan;
 - het voor eigen rekening en risico verrichten van werkzaamheden;
 - het gericht zijn op en het perspectief hebben van het maken van winst;
 - bekendmaking van het ondernemerschap;
 - het streven naar meerdere opdrachtgevers.
2. Alle begrippen die in deze verordening worden gebruikt en die niet nader worden omschreven hebben dezelfde betekenis als in de Wmo 2015, de Jeugdwet, het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015, het Besluit Jeugdwet en de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 2. Vormen van maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp

1. Het college maakt onderscheid tussen algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen:
 - Een algemene voorziening is rechtstreeks toegankelijk zonder toegangsbeoordeling;
 - Voor een maatwerkvoorziening stelt het college criteria voor de toegang (zie hoofdstukken 3 en 4, artikelen 11 t/m 15).
2. In samenwerking met andere gemeenten in de regio zijn onder andere de volgende maatwerkvoorzieningen beschikbaar:
 - a. Wat betreft maatschappelijke ondersteuning:
 - Persoonlijke verzorging
 - Begeleiding individueel
 - Begeleiding groep / Dagbesteding
 - Kortdurend verblijf / logeren
 - Inloop GGZ
 - Huishoudelijke ondersteuning
 - Aanvullend regiovervoer
 - Vervoersvoorzieningen
 - Verhuiskosten
 - Woningaanpassingen
 - Hulpmiddelen
 - b. Wat betreft jeugdhulp:
 - Persoonlijke verzorging
 - Ambulante begeleiding
 - Ambulante behandeling
 - Logeren
 - Wonen zonder behandeling
 - Behandeling met verblijf
 - Jeugdzorg Plus
 - Jeugdbescherming
 - Spoedeisende zorg
 - Crisiszorg
 - ADHD-zorg
 - Consultatie en advies
3. Het college draagt zorg voor een begrijpelijke communicatie naar inwoners welke algemene voorzieningen en maatwerkvoorzieningen beschikbaar zijn en hoe de toegang tot deze voorzieningen geregeld is.

Hoofdstuk 2 Toegang maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp

Artikel 3. Melding ondersteuningsvraag

1. Een ondersteuningsvraag kan door of namens een cliënt bij het college worden gemeld.
2. Het college bevestigt de ontvangst van een melding schriftelijk. De schriftelijke bevestiging van de melding kan achterwege blijven als door- of namens de cliënt wordt aangegeven op basis van de verstrekte informatie naar aanleiding van de melding geen behoefte meer te hebben aan een verdere behandeling van zijn melding.
3. In spoedeisende gevallen treft het college na de melding onverwijld een tijdelijke maatwerkvoorziening in afwachting van de uitkomst van het onderzoek.
4. Een cliënt kan zich rechtstreeks wenden tot een algemene voorziening.
5. Na de melding zal een het college de ondersteuningsvraag van de inwoner binnen twee weken in behandeling nemen.

Artikel 4. Cliëntondersteuner - vertrouwenspersoon

1. Het college informeert de cliënt voor het onderzoek op de mogelijkheid een beroep te kunnen doen op kosteloze, onafhankelijke cliëntondersteuning, waarbij het belang van de cliënt uitgangspunt is.
2. Het college zorgt ervoor dat cliënten een beroep kunnen doen op een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Artikel 5. Vooronderzoek

1. Het college verzamelt alle voor het onderzoek naar de ondersteuningsvraag van belang zijnde en toegankelijke gegevens over de cliënt en zijn situatie en maakt zo spoedig mogelijk met hem een afspraak voor een gesprek.
2. Voor of tijdens het gesprek verschaft de cliënt aan het college alle overige gegevens en bescheiden die naar het oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover de cliënt op dat moment redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
3. De cliënt verstrekt in ieder geval een identificatiebewijs als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht ter inzage.
4. Als de cliënt genoegzaam bekend is bij de gemeente, kan het college in overeenstemming met de cliënt afzien van een vooronderzoek als bedoeld in het eerste en tweede lid.
5. Het college brengt de cliënt op de hoogte van de mogelijkheid om een persoonlijk plan op te stellen en stelt hem gedurende zeven dagen na de melding in de gelegenheid het plan te overhandigen.

Artikel 6. Gesprek

1. Het college organiseert binnen zes weken na de melding een gesprek als onderdeel van het onderzoek.
2. Het college onderzoekt in een gesprek tussen deskundigen en de degene door of namens wie de melding is gedaan, dan wel diens vertegenwoordiger en waar mogelijk met de mantelzorger(s) en desgewenst familie, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:
 - a. de behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren van de cliënt of de veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie, probleem of ondersteuningsvraag betreffende de jeugdige en ouder;
 - b. het gewenste resultaat van het verzoek om ondersteuning;
 - c. de mogelijkheden om zijn zelfredzaamheid of zijn participatie te handhaven of te verbeteren of te voorzien in zijn behoefte aan beschermd wonen of opvang;
 - de mogelijkheden om aan de ondersteuningsvraag tegemoet te komen of
 - met ondersteuning van de naaste omgeving (mantelzorg of andere personen uit het sociale netwerk) of
 - met gebruikelijke hulp of
 - met een algemene voorziening of
 - door het verrichten van maatschappelijk nuttige activiteiten;
 - d. de behoefte aan maatregelen ter ondersteuning van de mantelzorger van de cliënt;
 - e. de mogelijkheden om door middel van samenwerking met zorgverzekeraars en zorgaanbieders als bedoeld in de Zorgverzekeringswet en partijen op het gebied van publieke gezondheid, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen, te komen tot een zo goed mogelijk afgestemde dienstverlening met het oog op de behoefte aan verbetering van zijn zelfredzaamheid of zijn participatie of aan beschermd wonen of opvang.
 - f. de mogelijkheid om een maatwerkvoorziening te verstrekken;
 - g. de wijze waarop een mogelijk toe te kennen maatwerkvoorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen;

- h. hoe rekening zal worden gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de cliënt;
 - i. welke bijdragen in de kosten de cliënt met toepassing van het bepaalde bij of krachtens artikel 2.1.4 van de Wmo, en
 - j. de mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de cliënt in begrijpelijke bewoordingen wordt ingelicht over de gevolgen van die keuze.
2. Als de cliënt een persoonlijk plan als bedoeld in artikel 5 lid 5 aan het college heeft overhandigd, betreft het college dat plan bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.
3. Het college informeert de cliënt over de gang van zaken bij het gesprek, diens rechten en plichten en de vervolgprocedure.
4. Als de ondersteuningsvraag genoegzaam bekend is, kan het college in overleg met de cliënt afzien van een gesprek.

Artikel 7 Ondersteuningsplan

1. Het college zorgt voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek, bedoeld in artikel 6, in de vorm van een ondersteuningsplan.
2. Als de cliënt als uitkomst van het onderzoek van mening is dat voor passende ondersteuning een maatwerkvoorziening niet nodig is, dan wordt dat opgenomen in het ondersteuningsplan. Een aanvraag zoals bedoeld in artikel 8 is dan niet nodig.
3. Als de cliënt als uitkomst van het onderzoek van mening is dat voor passende ondersteuning een maatwerkvoorziening nodig is, dan is een aanvraag zoals bedoeld in artikel 8 nodig. Het ondersteuningsplan wordt dan betrokken bij de besluitvorming over de aanvraag.
4. Het college verstrekt het ondersteuningsplan na afronding van het onderzoek, tenzij de cliënt heeft meegedeeld dit niet te wensen.
5. Als de cliënt opmerkingen of aanvullingen heeft ten aanzien van het ondersteuningsplan of het niet eens is met de inhoud, en die binnen een redelijke termijn kenbaar maakt aan het college, dan voegt het college die opmerkingen of aanvullingen aan het ondersteuningsplan toe.

Artikel 8. Aanvraag

1. Een cliënt vanaf 18 jaar kan een aanvraag om een maatwerkvoorziening voor maatschappelijke ondersteuning schriftelijk of elektronisch indienen bij het college nadat het onderzoek is uitgevoerd, tenzij het onderzoek niet is uitgevoerd binnen zes weken na de ontvangst van de melding.
2. Jeugdigen en ouders kunnen ongeacht de uitvoering van een onderzoek een aanvraag om een maatwerkvoorziening indienen bij het college.
3. Het college kan als aanvraag aanmerken:
 - a. een door de cliënt, of degene die namens hem handelt, ingevuld en ondertekend aanvraagformulier of
 - b. een door de cliënt, of degene die namens hem handelt, ondertekend ondersteuningsplan waarop de cliënt heeft aangegeven een aanvraag voor een maatwerkvoorziening in te dienen.
4. De cliënt die een aanvraag doet voor een maatwerkvoorziening, verstrekt het college indien dit bij het onderzoek niet heeft plaatsgevonden, desgevraagd terstond ter inzage een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht.

Artikel 9. Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en voor zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.
2. Als de jeugdige of zijn ouders hierom verzoeken, legt het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking als bedoeld in artikel 14.

Artikel 10. Toegang jeugdhulp via gecertificeerde instelling

Het college zorgt voor inzet van de jeugdhulp die de rechter of de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een kindbeschermingsmaatregel, die de rechter, het openbaar ministerie, de selectiefunctaris, de inrichtingenarts of de directeur van de justitiële Inrichting nodig achten bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing, of die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van jeugdreclassering.

Hoofdstuk 3 Besluitvorming maatwerk

Artikel 11. Criteria voor een maatwerkvoorziening

1. Het college neemt het ondersteuningsplan als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag voor een maatwerkvoorziening.
2. Een cliënt komt in aanmerking voor een maatwerkvoorziening:

- a. ter compensatie van de beperkingen in de zelfredzaamheid of participatie die de cliënt ondervindt, voor zover de cliënt deze beperkingen naar het oordeel van het college niet kan verminderen of wegnemen
 1. op eigen kracht;
 2. met gebruikelijke hulp;
 3. met mantelzorg;
 4. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk;
 5. met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen; of
 6. met gebruikmaking van algemene voorzieningen.

De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 6 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld tot zelfredzaamheid of participatie en zo lang mogelijk in de eigen leefomgeving kan blijven;

- b. ter compensatie van de problemen bij het zich handhaven in de samenleving van de cliënt met psychische of psychosociale problemen en de cliënt die de thuissituatie heeft verlaten, al dan niet in verband met risico's voor zijn veiligheid als gevolg van huiselijk geweld, voor zover de cliënt deze problemen naar het oordeel van het college niet kan verminderen of wegnemen
 1. op eigen kracht;
 2. met gebruikelijke hulp;
 3. met mantelzorg;
 4. met hulp van andere personen uit zijn sociale netwerk;
 5. met gebruikmaking van algemeen gebruikelijke voorzieningen; of
 6. met gebruikmaking van algemene voorzieningen.

De maatwerkvoorziening levert, rekening houdend met de uitkomsten van het in artikel 6 bedoelde onderzoek, een passende bijdrage aan het voorzien in de behoefte van de cliënt aan beschermd wonen of opvang en aan het realiseren van een situatie waarin de cliënt in staat wordt gesteld zo zich snel mogelijk weer op eigen kracht te handhaven in de samenleving. Voor de beoordeling of al dan niet aanspraak bestaat op een maatwerkvoorziening voor beschermd wonen of opvang, gelden de criteria zoals opgenomen in de verordening van de gemeente Nijmegen en de hierop gebaseerde nadere regels en/of beleidsregels van de gemeente Nijmegen.

- c. ter bevordering van:
 1. gezond en veilig opgroeien van de jeugdige(n) naar zelfstandigheid,
 2. voorkomen van, de ondersteuning, hulp en zorg bij opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen bij jeugdigen;
 3. de ondersteuning, hulp en zorg bij opgroei- en opvoedingsproblemen, psychische problemen en stoornissen bij jeugdigen;

waarbij het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt.

3. Ten aanzien van een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid en participatie geldt dat een cliënt alleen voor een maatwerkvoorziening in aanmerking komt als de noodzaak tot ondersteuning:
 - a. voor de cliënt redelijkerwijs niet vermijdbaar was, en
 - b. voorzienbaar was, in die zin dat alleen rekening mag worden gehouden met de op het moment van aanschaf of verhuizing al aanwezige beperkingen en de te verwachten ontwikkelingen daarvan.
4. Als een Wmo-maatwerkvoorziening noodzakelijk is ter vervanging van een eerder door het college verstrekte voorziening, wordt deze slechts verstrekt als de eerder verstrekte voorziening technisch is afgeschreven,
 - a. tenzij de eerder verstrekte voorziening verloren is gegaan als gevolg van omstandigheden die niet aan de cliënt zijn toe te rekenen;
 - b. tenzij de cliënt geheel of gedeeltelijk tegemoet komt in de veroorzaakte kosten, of
 - c. als de eerder verstrekte voorziening niet langer een oplossing biedt voor de behoefte van de cliënt aan maatschappelijke ondersteuning.
5. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate voorziening.

Artikel 12. Afwijzingscriteria voor een maatwerkvoorziening

Het college kan de toegang tot een maatwerkvoorziening weigeren op basis van de volgende gronden:

- a. Er is een voorliggende voorziening beschikbaar die in voldoende mate bijdraagt aan de oplossing van het probleem zoals gebleken is na onderzoek, bedoeld in artikel 6 van deze verordening.
- b. Er is een andere voorziening beschikbaar die in voldoende mate bijdraagt aan de oplossing van het probleem zoals gebleken is na onderzoek, bedoeld in artikel 6 van deze verordening.
- c. Er is in redelijkheid en op basis van onafhankelijk advies (zie artikel 13) aan te nemen dat een ondersteuningsvraag niet opgelost of verminderd kan worden met maatwerkvoorzieningen.
- d. Geen Wmo-maatwerkvoorziening, gericht op zelfredzaamheid en participatie zoals bedoeld in artikel 1.1.1 Wmo 2015 aan cliënten die geen ingezetene zijn van de gemeente West-Betuwe.
- e. Geen maatwerkvoorziening als de cliënt voor het verkrijgen van passende ondersteuning gebruikt kan maken van een aanvullende verzekering.
- f. Geen maatwerkvoorziening als de cliënt vóór ze zich melden reeds een maatwerkvoorziening hebben aangeschaft/gerealiseerd en niet meer is vast te stellen of de ingekochte voorziening noodzakelijk was;
- g. Geen Wmo-maatwerkvoorziening als deze niet langdurig noodzakelijk is (met een uitzondering voor hulp bij het huishouden).
- h. Geen woonvoorziening als de noodzaak van een woonvoorziening het gevolg is van een verhuizing waarvoor geen aanleiding bestaat op grond van beperkingen bij de zelfredzaamheid of participatie en er geen belangrijke reden voor de verhuizing aanwezig is.
- i. Geen woonvoorziening als de cliënt niet is verhuisd naar de op dat moment meest geschikte beschikbare woning.
- j. Onverminderd artikel 2.3.6, tweede en vijfde lid, van de Jeugdwet verstrekt het college geen pgb voor zover de aanvraag betrekking heeft op kosten die de belanghebbende voorafgaand aan de indiening van de aanvraag heeft gemaakt en niet meer is na te gaan of de ingekochte voorziening noodzakelijk was.

Artikel 13. Advisering

Het college kan een door hem daartoe aangewezen onafhankelijke adviesinstantie om advies vragen als het dit van belang acht voor de beoordeling van de aanvraag om een maatwerkvoorziening.

Artikel 14. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening wordt in ieder geval aangegeven:
 - a. welke de te verstrekken voorziening is;
 - b. of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt;
 - c. wat het beoogde resultaat daarvan is;
 - d. wat de ingangsdatum en duur van de beschikking is;
 - e. hoe de voorziening wordt verstrekt, en indien van toepassing;
 - f. welke andere voorzieningen relevant zijn of kunnen zijn;
 - g. hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb wordt in de beschikking [tevens] in ieder geval vastgelegd:
 - a. voor welk resultaat het pgb kan worden aangewend;
 - b. welke kwaliteitseisen gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. wat de hoogte van het pgb is en hoe hiertoe is gekomen;
 - d. wat de duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld, en
 - e. de wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.

Hoofdstuk 4 Besluitvorming pgb

Artikel 15. Regels voor een persoonsgebonden budget (pgb)

1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met artikel 2.3.6 van de Wmo en de 8.1.1 van de Jeugdwet.
2. De cliënt die een pgb wenst, motiveert schriftelijk in een budgetplan, waarin is opgenomen:
 - a. welke redenen er zijn om te kiezen voor een pgb in plaats van zorg in natura;
 - b. welke ondersteuning hij zou willen inkopen met het budget;
 - c. op welke manier deze ondersteuning bijdraagt aan zijn participatie en zelfredzaamheid of aan gezond en veilig opgroeien van de jeugdige(n) naar zelfstandigheid;
 - d. hoe de kwaliteit van de ondersteuning is gewaarborgd;
 - e. hoe eventuele meerkosten van de ondersteuning worden bekostigd.
3. De hoogte van een pgb:

- a. wordt vastgesteld aan de hand van het door de cliënt opgesteld budgetplan over hoe hij het pgb gaat besteden (zie artikel 15.2);
- b. wordt berekend op basis van een prijs of tarief waarmee redelijkerwijs is verzekerd dat het pgb toereikend is om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen en andere maatregelen die tot de maatwerkvoorziening behoren, van derden te betrekken en wordt indien nodig aangevuld met een vergoeding voor onderhoud en verzekering, en;
- c. bedraagt niet meer dan de totale kostprijs van in de betreffende situatie goedkoopst adequate in de gemeente beschikbare maatwerkvoorziening in natura;
- d. voor dienstverlening is opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris (minimaal wettelijk minimumloon), vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten;
- e. wordt voor dienstverlening jaarlijks geïndexeerd aan de hand van de contractueel overeengekomen index voor de betreffende maatwerkvoorziening in natura;
- f. wordt voor een zaak bepaald op ten hoogste de kostprijs van de zaak die de aanvrager op dat moment zou hebben ontvangen als de zaak in natura zou zijn verstrekt. Als de verstrekking in natura een tweedehands voorziening betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, met een looptijd gelijk aan de verkorte termijn waarop de zaak technisch is afgeschreven, rekening houdend met onderhoud en verzekering. Als de verstrekking in natura een nieuwe voorziening betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, rekening houdend met een eventueel door de gemeente te ontvangen korting en rekening houdend met onderhoud en verzekering.
- g. wordt voor dienstverlening bepaald op basis van de dienstverlening die anders als zorg in natura zou zijn geleverd en bedraagt voor de inzet van dienstverlening, uitgevoerd door
 1. personen die formele hulp en ondersteuning bieden:
 - i. werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden is ingeschreven in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken; of
 - ii. werken als Zelfstandige zonder personeel en ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken; of
 - iii. ingeschreven staan staat in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG) en/of artikel 5.2.1 van het Besluit Jeugdwet, niet vallend onder sub i. of ii. en waarmee de cliënt een arbeidsovereenkomst heeft afgesloten.

De aanbieders die vallen onder i. ontvangen maximaal 100% van het laagste tarief per uur of resultaat van een door gemeente gecontracteerde aanbieder die een vergelijkbare vorm van dienstverlening biedt.

De aanbieders die vallen onder ii. en iii. ontvangen maximaal 90% van het laagste tarief per uur of resultaat van een door gemeente gecontracteerde aanbieder die een vergelijkbare vorm van dienstverlening biedt.

2. personen uit het sociaal netwerk die niet voldoen aan de criteria als genoemd artikel 15, lid 3, sub g onder 1 ontvangen:
 - 50% van het van toepassing zijnde producttarief voor hulp bij het huishouden;
 - € 30,- per etmaal voor kortdurend verblijf;
 - 50% van het laagste tarief per uur of per resultaat van een door de gemeente gecontracteerde aanbieder die een vergelijkbare vorm van dienstverlening biedt tot maximaal € 20,- per uur overeenkomstig artikel 5.22 van de Regeling langdurige zorg voor de overige vormen van dienstverlening.
5. In het pgb is een vrij besteedbaar bedrag opgenomen van 2% van het totale pgb op jaarbasis tot een maximum van € 500,-.
6. Het pgb is niet bedoeld voor de betaling van:
 - administratiekosten;
 - reiskosten;
 - bemiddelingskosten (van tussenpersonen of belangenbehartigers);
 - eenmalige uitkering;
 - feestdagenuitkering.

Hoofdstuk 5 Overige voorzieningen

Artikel 16. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

1. Mantelzorgers van cliënten in de gemeente West Betuwe kunnen door middel van een aanvraag bij de Stichting Welzijn West Betuwe voor het ontvangen van een jaarlijkse waardering in aanmerking worden gebracht. De Stichting Welzijn West Betuwe is de uitvoerder van het compliment.
2. In West Betuwe wordt het mantelzorgcompliment vastgesteld op een jaarlijkse bijdrage van of ter waarde van 100 euro.
3. Jaarlijks wordt in de prestatieafspraken met de uitvoerder bepaald op welke wijze het compliment zal worden toegevoerd.
4. In ieder geval zal het compliment worden uitgereikt op minimaal twee gelegenheden per jaar.

Artikel 17. Tegemoetkoming meerkosten personen met een beperking of chronische problemen

1. Het college kan in overeenstemming met het beleidsplan, bedoeld in artikel 2.1.2 van de Wmo, op aanvraag aan personen met een beperking of chronische psychische of psychosociale problemen die daarmee verband houdende aannemelijke meerkosten hebben een tegemoetkoming van een vast bedrag van € 350,- per jaar verstrekken ter ondersteuning van de zelfredzaamheid en de participatie.
2. Voorwaarden voor deze verstrekking zijn:
 - a. Er moet bij de aanvrager sprake zijn van chronische ziekte of beperking;
 - b. De aanvrager heeft een inkomen hebben lager dan 120% van de van toepassing zijnde bijstandsnorm zoals opgenomen in de Participatiewet.
 - c. De aanvrager heeft een vermogen dat niet hoger is dan het voor hem van toepassing zijnde heffingsvrije vermogen zoals opgenomen in de Wet inkomstenbelasting 2001. De waarde van de eigen woning wordt bij deze vermogensvaststelling buiten beschouwing gelaten;
 - d. De aanvraag wordt gedaan in het 4e kwartaal van het jaar waarvoor een tegemoetkoming wordt aangevraagd.

Artikel 18 Aanvullend regiovervoer (Versis)

1. Een cliënt, 18 jaar of ouder, die op grond van beperkingen voor het zich lokaal verplaatsen per vervoermiddel gebruik wil maken van aanvullend vervoer kan een Wmo-pas aanvragen bij het college;
2. Na onderzoek of er sprake is van een lichte vervoersbeperking of een zware vervoersbeperking besluit het college over de vervoersondersteuning door middel van een Wmo-pas:
 - a. In geval van een lichte vervoersbeperking (de cliënt beschikt zelf nog over vervoersmiddelen waarmee deze gedeeltelijk in de vervoersbehoefte kan voorzien) ontvangt de cliënt een Wmo-pas die recht geeft op gereduceerde vervoertarieven tot een maximum van 1400 kilometer per jaar (laag jaarbudget);
 - b. In geval van een zware vervoersbeperking (de cliënt beschikt niet zelf nog over vervoersmiddelen waarmee deze gedeeltelijk in de vervoersbehoefte kan voorzien) ontvangt de cliënt een Wmo-pas die recht geeft op gereduceerde vervoertarieven tot een maximum van 2800 kilometer per jaar (hoog jaarbudget);
 - c. Als aan cliënt in de loop van het kalenderjaar ondersteuning in de vorm van een Wmo-pas wordt toegekend dan wordt de omvang van het jaarbudget evenredig bepaald.
3. Jaarlijks stelt het college de tarieven van het aanvullend vervoer voor cliënten met een Wmo-pas vast:
 - a. De hoogte van het gereduceerde tarief;
 - b. Het opstaptarief;
 - c. De eenmalige paskosten.
4. De maximale gesubsidieerde reisafstand bedraagt 25 kilometer per rit. Hierboven is het commerciële tarief verschuldigd.
5. Het College kan bestemmingen aanwijzen, gelegen op een afstand van meer dan 25 km van het huisadres, waarvoor het gereduceerde tarief geldt.

Hoofdstuk 6 Eigen bijdrage in de kosten van Wmo-voorzieningen

Artikel 19. Regels voor een eigen bijdrage in de kosten van algemene voorzieningen, maatwerkvoorzieningen en pgb's (alleen Wmo)

1. Dit artikel is alleen van toepassing op cliënten die een voorziening op grond van de Wmo 2015 ontvangen.

2. Een cliënt is een bijdrage in de kosten verschuldigd voor een maatwerkvoorziening dan wel pgb, zolang de cliënt van de maatwerkvoorziening gebruik maakt of gedurende de periode waarvoor het pgb wordt verstrekt, en afhankelijk van het inkomen en vermogen van de cliënt en zijn echtgenoot.
3. De bijdrage, bedoeld in artikel 3.1, tweede lid, van het Uitvoeringsbesluit Wmo 2015 dan wel het totaal van de bijdragen, is gelijk aan de kostprijs, tot aan ten hoogste € 17,50 per bijdrageperiode voor de cliënt of de gehuwde cliënten tezamen, tenzij overeenkomstig artikel 2.1.4, derde lid, van de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 geen of een lagere bijdrage is verschuldigd.
4. In afwijking van het tweede lid is geen bijdrage verschuldigd voor:
 - a. de ongehuwde cliënt die de pensioengerechtigde leeftijd nog niet heeft bereikt en die een bijdrageplichtig inkomen heeft van minder dan 120% van de landelijk geldende bijstandsnorm;
 - b. de ongehuwde cliënt die de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt en die een bijdrageplichtig inkomen heeft van minder dan 120% van de landelijk geldende bijstandsnorm;
 - c. de gehuwde cliënt die de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt en die een gezamenlijk bijdrageplichtig inkomen heeft van minder dan 120% van de landelijk geldende bijstandsnorm.
5. In afwijking van het tweede lid is geen bijdrage verschuldigd voor:
 - a. aanvullend vervoer van Versis (maar wel een reizigersbijdrage);
 - b. rolstoel (in geval van zorg in natura).
6. De kostprijs van een:
 - a. maatwerkvoorziening wordt bepaald door een aanbesteding, na consultatie in de markt of na overleg met de aanbieder;
 - b. pgb is gelijk aan de hoogte van het pgb.
7. De kostprijs van een maatwerkvoorziening bestaat uit:
 - a. de prijs waarvoor de gemeente de voorziening heeft ingekocht bij de aanbieder of leverancier;
 - b. onderhoudskosten;
 - c. de onderhoudsbijdrage;
 - d. verzekering.
8. De bijdrage voor een maatwerkvoorziening of pgb ten behoeve van een woningaanpassing voor een minderjarige cliënt is verschuldigd, door de onderhoudsplichtige ouders, daaronder begrepen degene tegen wie een op artikel 394 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek gegrond verzoek is toegewezen, en degene die anders dan als ouder samen met de ouder het gezag uitoefent over een cliënt.
9. De duur van de oplegging van de eigen bijdrage wordt als volgt berekend:
 - a. voor immateriële ondersteuning (dienstverlening): wordt de eigen bijdrage per 4 weken en voor de totale duur van de inzet van de dienstverlening in rekening gebracht;
 - b. voor materiele ondersteuning met een omvang van een totaalbedrag van maximaal € 15.000,- wordt de eigen bijdrage voor maximaal 39 periodes van 4 weken in rekening gebracht;
 - c. voor materiele ondersteuning met een omvang van een totaalbedrag hoger dan € 15.000,- wordt de eigen bijdrage voor maximaal 52 periodes van 4 weken in rekening gebracht.
10. In de gevallen, bedoeld in artikel 2.1.4, zevende lid, van de wet (opvang als gevolg van huiselijk geweld), worden de bijdrage voor een maatwerkvoorziening in natura of via een pgb vastgesteld en geïnd door de aanbieder die de opvang biedt.

Hoofdstuk 7 Kwaliteit

Artikel 20. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp

1. Aanbieders zorgen voor een goede kwaliteit van voorzieningen, eisen met betrekking tot de deskundigheid van beroepskrachten daaronder begrepen, door:
 - a. Het afstemmen van voorzieningen op de persoonlijke situatie van de cliënt.
 - b. Het afstemmen van voorzieningen op andere vormen van zorg.
 - c. Erop toe te zien dat beroepskrachten tijdens hun werkzaamheden in het kader van het leveren van voorzieningen handelen in overeenstemming met de professionele standaard
 - d. voor zover van toepassing, erop toe te zien dat de kwaliteit van de voorzieningen en de deskundigheid van beroepskrachten tenminste voldoen aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor de in de toepasselijke sector erkende keurmerken.

- e. Te voldoen aan de kwaliteitseisen zoals die zijn opgenomen in de inkoop- / aanbestedingsdocumenten op basis waarvan de gemeente met de aanbieder een overeenkomst is aangegaan.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van deze eisen door periodieke overleggen met de aanbieders, een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek, en het zo nodig in overleg met de cliënt ter plaatse controleren van de geleverde voorzieningen.

Artikel 21. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

1. Ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor door derden te leveren diensten, zoals maatschappelijke ondersteuning, jeugdhulp of uit te voeren kindbeschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, als bedoeld in artikel 2.6.4 van de Wmo en artikel 2.11 van de Jeugdwet en de eisen die gesteld worden aan de kwaliteit van de dienst stelt het college vast:
 - a. een vaste prijs, die geldt voor een inschrijving als bedoeld in de Aanbestedingswet 2012 en het aangaan overeenkomst met derde; of
 - b. een reële prijs die geldt als ondergrens voor:
 - een inschrijving en het aangaan overeenkomst met de derde, en
 - de vaste prijs, bedoeld in onderdeel a.
2. Het college stelt de prijzen, bedoeld in het eerste lid, vast:
 - a. overeenkomstig de eisen aan de kwaliteit van die dienst, waaronder de eisen aan de deskundigheid van de beroepskracht, bedoeld in artikel 2.1.3, tweede lid, onderdeel c, van de Wmo, en artikel 4.1.1 van de Jeugdwet;
 - b. rekening houdend met de continuïteit in de hulpverlening, bedoeld in artikel 2.6.5, tweede lid van de Wmo en artikel 2.13 van de Jeugdwet, tussen degenen aan wie de dienst wordt verstrekt en de betrokken hulpverleners.
3. Het college baseert de vaste prijs of de reële prijs op de volgende kostprijselementen:
 - a. de kosten van de beroepskracht;
 - b. redelijke overheadkosten;
 - c. kosten voor niet productieve uren van de beroepskrachten als gevolg van verlof, ziekte, scholing, werkoverleg;
 - d. reis en opleidingskosten;
 - e. indexatie van de reële prijs voor het leveren van een dienst;
 - f. overige kosten als gevolg van door de gemeente gestelde verplichtingen voor aanbieders waaronder rapportageverplichtingen en administratieve verplichtingen.
4. Het college kan het eerste lid, onderdeel b, buiten beschouwing laten indien bij de inschrijving aan de derde de eis wordt gesteld een prijs voor de dienst te hanteren die gebaseerd is op hetgeen gesteld is in het tweede en derde lid. Daarover legt het college verantwoording af aan de gemeenteraad.
5. Het college bepaalt met welke derde als bedoeld in het eerste lid hij een overeenkomst aangaat.

Hoofdstuk 8 Klachten, medezeggenschap en beleidsparticipatie

Artikel 22. Klachtregeling bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders van voorzieningen op grond van de Wmo 2015 stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van cliënten ten aanzien van alle voorzieningen.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de klachtregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders, en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 23. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Aanbieders van voorzieningen op grond van de Wmo 2015 stellen een regeling vast voor de medezeggenschap van cliënten over voorgenomen besluiten van de aanbieder welke voor de gebruikers van belang zijn.
2. Onverminderd andere handhavingsbevoegdheden ziet het college toe op de naleving van de medezeggenschapsregelingen van aanbieders door periodieke overleggen met de aanbieders en een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek.

Artikel 24. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

1. Het college stelt ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, in de gelegenheid voorstellen voor het beleid betreffende maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp te doen, vroegtijdig gevraagd en ongevraagd advies uit te brengen bij de besluitvorming

- over verordeningen en beleidsvoorstellen betreffende maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp, en voorziet hen van ondersteuning om hun rol effectief te kunnen vervullen.
2. Het college zorgt ervoor dat ingezetenen, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, kunnen deelnemen aan periodiek overleg, waarbij zij onderwerpen voor de agenda kunnen aanmelden, en dat zij worden voorzien van de voor een adequate deelname aan het overleg benodigde informatie.

Hoofdstuk 9 Toezicht en calamiteiten

Artikel 25. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking en terugvordering

1. Het college informeert cliënten of hun vertegenwoordiger in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een maatwerkvoorziening of pgb zijn verbonden over de mogelijke gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet.
2. Een cliënt doet aan het college op verzoek of onverwijld uit eigen beweging mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hem redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing tot verstrekking van een maatwerkvoorziening of pgb als bedoeld in artikel 2.3.5 of 2.3.6 van de Wmo 2015 of artikel 2.3 of 8.1.1 Jeugdwet.
3. Het college kan een beslissing als bedoeld in de Wmo of Jeugdwet herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:
 - a. De cliënt onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid.
 - b. De cliënt niet langer op de maatwerkvoorziening of het pgb is aangewezen.
 - c. De maatwerkvoorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten.
 - d. De cliënt niet voldoet aan de aan de maatwerkvoorziening of het pgb verbonden voorwaarden, of
 - e. De cliënt de maatwerkvoorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruikt.
4. Als het college een besluit tot verlening van jeugdhulp op grond van het derde lid onderdeel a heeft herzien of ingetrokken, kan het college de geldswaarde vorderen van de teveel of ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het teveel of ten onrechte genoten pgb.
5. Als het college een besluit tot verlening van maatschappelijke ondersteuning op grond van het derde lid, onderdeel a, heeft herzien of ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan het college van degene die opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
6. Een beslissing tot verlening van een pgb kan worden ingetrokken als blijkt dat het pgb binnen drie maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.
7. Het college onderzoekt periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en recht- en doelmatigheid daarvan.
8. Voor het toezicht op rechtmatigheid van de uitvoering van de Wmo en de Jeugdwet heeft het college de sociale recherche Regio Rivierenland aangewezen.

Artikel 26. Opschorting betaling uit het pgb

Het college kan de Sociale verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een geheel of gedeeltelijke opschorting voor ten hoogste dertien weken van betalingen uit het pgb als er ten aanzien van een cliënt een ernstig vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 2.3.10, eerste lid, onder a, d of e, van de Wmo 2015 of artikel 8.1.4, eerste lid, onder a, d of e van de Jeugdwet.

Artikel 27. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. Het college treft een regeling voor het melden van calamiteiten en geweld bij de verstrekking van een Wmo-voorziening door een aanbieder en wijst een toezichthoudend ambtenaar aan.
2. Wmo-aanbieders melden iedere calamiteit en ieder geweldsincident dat zich heeft voorgedaan bij de verstrekking van een voorziening onverwijld aan de toezichthoudend ambtenaar.
3. De toezichthoudend ambtenaar, bedoeld in artikel 6.1 van de Wmo 2015, zorgt ervoor dat onderzoek wordt gedaan naar de calamiteiten en geweldsincidenten en adviseert het college over het voorkomen van verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Hoofdstuk 10 Slotbepalingen

Artikel 28. Nadere regels en hardheidsclausule

1. In gevallen, de uitvoering van deze verordening betreffend, waarin deze verordening niet voorziet, beslist het college.

2. Het college stelt nadere regels over de uitvoering van deze verordening.
3. Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de cliënt afwijken van de bepalingen van deze verordening indien toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 29. Intrekking oude verordening en overgangsrecht

1. Ingetrokken worden de Wmo verordeningen 2018 en de verordeningen jeugdhulp 2015 van de gemeenten Geldermalsen, Lingewaal en Neerijnen:
 - a. Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Geldermalsen 2018, vastgesteld op 29 mei 2018;
 - b. Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Lingewaal 2018, vastgesteld op 14 december 2017;
 - c. Verordening maatschappelijke ondersteuning gemeente Neerijnen 2018, vastgesteld op 8 maart 2018;
 - d. Verordening jeugdhulp gemeente Geldermalsen 2015, gewijzigd 26 september 2017
 - e. Verordening jeugdhulp gemeente Lingewaal 2015, vastgesteld op 16 oktober 2014
 - f. Verordening jeugdhulp Neerijnen, gewijzigd op 8 maart 2018.
2. Een cliënt houdt recht op een lopende voorziening, verstrekt op grond van de in lid 1 genoemde ingetrokken verordeningen, totdat het college een nieuw besluit heeft genomen.
3. Aanvragen die zijn ingediend onder de Wmo verordeningen 2018 en verordeningen jeugdhulp 2015 van de gemeenten Geldermalsen, Lingewaal of Neerijnen en waarop nog niet is beslist bij het in werking treden van deze verordening, worden afgehandeld krachtens deze verordening.
4. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van de Wmo verordeningen 2018 of verordeningen jeugdhulp 2015 van de gemeenten Geldermalsen, Lingewaal of Neerijnen, worden beslist met inachtneming van die verordeningen.
5. Van het in het derde en vierde lid gestelde kan ten gunste van de cliënt worden afgeweken.

Artikel 30. Inwerkingtreding en citeertitel

1. Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2019.
2. Deze verordening wordt aangehaald als: verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente West Betuwe.

Toelichting op de verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente West Betuwe

Inleiding

Deze toelichting op de verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp West Betuwe wil de regels die de gemeenteraad heeft vastgesteld zo begrijpelijk en inzichtelijk mogelijk maken voor inwoners, professionals en beleidsmakers. De toelichting volgt daarbij precies de opbouw van de verordening. De verordening geeft gemeentelijke regels over twee hoofdonderwerpen die voor de inwoners van West Betuwe heel belangrijk zijn: het opgroeien van de kinderen en het wonen en participeren in de gemeente. In West Betuwe vinden we het belangrijk dat:

- Alle kinderen gezond, evenwichtig en veilig kunnen opgroeien;
- Alle inwoners voor zichzelf kunnen zorgen en een eigen huishouding kunnen voeren (zelfredzaam zijn in een schoon en veilig huis) en dat zij actief mee kunnen doen aan het maatschappelijk leven (participeren).

Het is de taak van de gemeente om haar inwoners daarbij te ondersteunen. De wetgever heeft wetten gemaakt om dit te bereiken. De verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente West Betuwe is een uitwerking van deze twee wetten op lokaal niveau. Het gaat om de:

- Jeugdwet; en
- Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015);

Deze wetten schrijven voor dat de gemeenteraad de verordeningen opstellen over een aantal belangrijke zaken, zoals:

- De stappen van hulpvrager en college bij toegang zijn:
 - Melding

- Onderzoek = vooronderzoek en gesprek
- Verslag = ondersteuningsplan
- Aanvraag voor een maatwerkvoorziening

- Criteria voor maatwerkvoorzieningen (ZIN en pgb)
- Criteria voor mantelzorgwaardering en bijdrage meerkosten chronisch zieken
- Eigen bijdragen van inwoners bij de verstrekking van voorzieningen op grond van de Wmo2015
- Kwaliteit
- Beleidsparticipatie
- Toezicht & calamiteiten

De regels in deze verordening zijn regels die de gemeenteraad op hoofdlijnen heeft vastgesteld op 15 januari 2019. Soms zijn er nog extra regels nodig waarin bepaalde zaken worden uitgewerkt. Ook dat is in deze verordening geregeld. De regels in deze verordening zijn geschreven om de bovengenoemde doelen te realiseren en knelpunten van inwoners op te lossen.

De Adviesraden Sociaal Domein zijn bij het opstellen van deze regels in juni en oktober 2018 actief betrokken. Dat advies is te vinden in de bijlage bij deze verordening.

De gemeente West Betuwe bestaat sinds 1 januari 2019. Daarvoor hebben de drie fusiegemeenten Geldermalsen, Neerijnen en Lingewaal vier jaar lang ervaring opgedaan met het uitvoeren van de Jeugdwet en de Wmo 2015. Al deze ervaringen hebben geleid tot deze nieuwe verordening. De afzonderlijke Wmo-verordeningen en Jeugdwet-verordeningen zijn geïntegreerd tot één nieuwe Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente West Betuwe.

Bij het toepassen van de regels uit deze verordening houdt de gemeente West Betuwe rekening met de doelen van de genoemde wetten. De gemeente zorgt ervoor dat het resultaat van een besluit recht doet aan die doelen. De gemeente West Betuwe gaat daarbij uit van de volgende kernwaarden:

1. Inwoners zijn in de eerste plaats zelf verantwoordelijk voor het realiseren van de genoemde doelen.
2. Inwoners zetten zich ervoor in om deze doelen te bereiken.
3. De gemeente helpt waar dat nodig is en stimuleert inwoners om zelf oplossingen te vinden voor problemen, bijvoorbeeld met hulp van familie, vrienden en bekenden (het sociale netwerk).
4. Kwetsbare groepen, zoals kinderen en inwoners met een beperking, hebben extra hulp nodig om volwaardig mee te doen aan de samenleving.

Omdat de samenleving steeds in beweging is en ook omdat landelijke wetgeving zo nu en dan verandert, is het te verwachten dat ook deze verordening af en toe door de gemeenteraad zal worden aangepast. Uitgangspunten daarbij zijn dan:

- Leesbaarheid, begrijpelijkheid, duidelijkheid;
- Niet meer regelen dan nodig is;
- De administratieve lasten van gemeente en inwoners zo laag mogelijk houden;
- Uitvoerbaarheid in de praktijk;
- Goede samenhang tussen de artikelen;
- Voldoen aan landelijke en internationale regels.

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze verordening worden allerlei begrippen gebruikt die we nader uitleggen. Als de definities van deze begrippen al in de Jeugdwet en/of de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 (Wmo 2015) staan, worden ze niet in deze verordening herhaald. De wettelijke definitie geldt dan.

Waarom deze begrippenlijst?

- Soms worden bepaalde begrippen in meerdere wetten gebruikt en hebben ze in die wetten een verschillende betekenis. Hier staat wat de betekenis van deze begrippen in deze verordening is.
- Voor een aantal begrippen geldt dat ze in deze verordening een ruimere betekenis hebben dan in de genoemde wetten, omdat zoveel mogelijk is aangesloten bij het normale, dagelijkse taalgebruik.
- Ten slotte gebruiken we in deze verordening ook begrippen die niet zijn terug te vinden in de wetten. Ook die zijn hier omschreven.

Artikel 2. Vormen van maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp

1. Om maatwerk te kunnen bieden voor de verschillende vragen van individuele inwoners en gezinnen, heeft de gemeente er voor gezorgd dat er een breed aanbod van voorzieningen beschikbaar is. Daarbij is er een duidelijk onderscheid tussen enerzijds voorzieningen die rechtstreeks toegankelijk zijn zonder een formeel toegangsbesluit van de gemeente en anderzijds voorzieningen waarvoor zo'n toegangsbesluit wel nodig is. De eerste groep van voorzieningen noemen we algemene voorzieningen en de andere groep maatwerkvoorzieningen. Het gemeentelijk toegangsbesluit wordt in Nederland aangeduid met de term 'beschikking'. Voor een deel van de hulpvragen zal volstaan kunnen worden met een algemene voorziening. De inwoners kunnen zich voor deze voorzieningen dus rechtstreeks tot de aanbieders wenden.
2. Er zijn in de gemeente West Betuwe veel verschillende algemene - en maatwerkvoorzieningen beschikbaar; een breed spectrum van verschillende soorten ondersteuning, hulp en zorg. Door de jaren heen vinden er onder regie van de gemeente voortdurend wijzigingen plaats in dit assortiment. De maatwerkvoorzieningen voor jeugdhulp en maatschappelijke ondersteuning maakt de gemeente beschikbaar via een regionale inkoop, samen met vijf andere gemeenten uit de regio Rivierenland. Als in uitzonderlijke gevallen blijkt dat de regionaal ingekochte producten niet passend zijn voor een ondersteuningsvraag dan kan de gemeente West Betuwe bij andere aanbieders inkopen.
3. Inwoners hebben het recht op een duidelijk beeld van het aanbod van voorzieningen binnen de gemeente. Bereikbaarheid van voorzieningen is dan ook voor de gemeente een belangrijk uitgangspunt. Daarom zorgt de gemeente via haar website www.westbetuwe.nl voor begrijpelijke informatie over:
 - Welke voorzieningen beschikbaar zijn;
 - Hoe een inwoner een beroep kan doen op een voorziening;
 - Hoe de gemeente of de huisarts inwoners kan ondersteunen om de ondersteuningsvraag op te lossen.

Hoofdstuk 2 Toegang maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp

Dit hoofdstuk gaat over de manier waarop een inwoner aan de gemeente hulp kan vragen als het gaat om één of meer van de onderwerpen uit deze verordening. We beschrijven hoe de inwoner een ondersteuningsvraag kan stellen, hoe de ondersteuning in zijn werk gaat en wat de gemeente van de inwoner verwacht. We hebben als uitgangspunt dat alle inwoners hun hulpvragen in één keer kunnen stellen en dat er één procedure is. Dit is onze standaardprocedure. Maar soms geldt voor bepaalde hulpvragen een bijzondere route.

Bij het behandelen van een ondersteuningsvraag in onze gemeentelijke toegang hanteren we de volgende uitgangspunten:

- De gemeente maakt hulp makkelijk bereikbaar;
- De gemeente vraagt niet meer informatie dan nodig is;
- De gemeente gaat zorgvuldig om met de inwoner;
- De inwoner is zelf verantwoordelijk, de gemeente helpt als dat nodig is;
- De eigen mogelijkheden en het sociale netwerk van de inwoner gaan voor.

Voor jeugdigen en ouders met hulpvragen zijn er drie soorten toegang mogelijk:

- a. De gemeentelijke toegang;
- b. De huisarts, medisch specialist of jeugdarts;
- c. De rechter of de gecertificeerde instelling.

De artikelen 3 tot en met 8 gaan over de stappen in de gemeentelijke toegang (a). In de artikelen 9 en 10 komen de andere twee soorten toegangen voor jeugdigen en ouders aan de orde (b en c).

Artikel 3. Melding ondersteuningsvraag

1. Inwoners die ondersteuning nodig hebben kunnen zich melden bij de gemeente. De inwoner kan deze melding op de volgende manieren doen:
 - telefonisch;
 - digitaal. In een telefonisch contact onderzoekt de medewerker van de gemeente op hoofdlijnen de vraag van de inwoner en zorgt vervolgens voor een passende vervolgactie. Als de ondersteuning door een algemene (bijvoorbeeld welzijnswerk) of een voorliggende voorziening (bijvoorbeeld langdurige zorg of verzekerde medische zorg) zal de medewerker daarnaar verwijzen. Als er ondersteuning vanuit de gemeente nodig lijkt, dan leidt de medewerker de vraag door naar het meest passende vervolg. Dat kan een dossieronderzoek zijn, een telefonisch onderzoek of een gesprek.

2. Na de melding zal de gemeente de ondersteuningsvraag van de inwoner binnen twee weken in behandeling nemen. De gemeente bevestigt dat door de melding per brief/e-mail aan de inwoner, registreert de melding en zal de inwoner dan meestal uitnodigen voor een gesprek met een medewerker. Dat kan ook een telefonisch gesprek zijn. In die uitnodiging maakt de gemeente duidelijk waar en wanneer het gesprek plaatsvindt en waarover het gesprek gaat. Ook geeft de gemeente informatie over:
 - de mogelijkheid om iemand mee te nemen naar het gesprek, bijvoorbeeld een vriend, een familielid of iemand anders die helpt of 'mantelzorgt';
 - de mogelijkheid gratis hulp te krijgen door een onafhankelijk deskundige (cliëntondersteuner, zie artikel 4);
 - de mogelijkheid om zelf een persoonlijk plan op te stellen waarin de inwoner uitlegt hoe zijn persoonlijke situatie is en wat hij wil bereiken met zijn vraag. Dat moet de inwoner wel binnen zeven dagen na zijn melding doen.
3. Als de uitkomst van de normale procedure voor een aanvraag om hulp niet afgewacht kan worden is er sprake van een spoedeisende casus. De gemeente zorgt er dan voor dat de inwoner de hulp krijgt die nodig is, zonder dat de normale procedure wordt gevolgd. Deze hulp is dan tijdelijk in afwachting van de uitkomsten van het onderzoek dat volgt na de melding.
4. Een inwoner kan de algemene voorziening zelf benaderen. Dit is ook mogelijk na een gesprek met een medewerker van de gemeente (zie artikel 6) of na een gesprek met de huisarts (zie artikel 9). Bij het benaderen van een algemene voorziening kan de inwoner zich ook laten bijstaan door een cliëntondersteuner (zie artikel 4).
5. Binnen twee weken na melding zal een medewerker van de gemeente contact opnemen met de inwoner.

Artikel 4. Cliëntondersteuner en vertrouwenspersoon

1. Een inwoner kan gratis hulp krijgen van een cliëntondersteuner (een onafhankelijke ondersteuner). Het staat in de Wmo 2015 dat de gemeente daar voor moet zorgen. Maar cliëntondersteuning is in onze gemeente ook toegankelijk voor jeugdigen en ouders. Het staat in de verordening omdat het belangrijk is om een compleet overzicht van rechten en plichten van inwoners te geven. Het betreft hulp, informatie en advies bij ondersteuningsvragen in brede zin. Na de melding van de ondersteuningsvraag licht de gemeente de inwoner in over de mogelijkheid van deze gratis cliëntondersteuning. Dat gebeurt in het eerste telefonische gesprek.
2. Inwoners kunnen ook een beroep doen op een vertrouwenspersoon. In de Jeugdwet (artikel 2.6) staat dat de gemeente verantwoordelijk is voor het aanbieden van een vertrouwenspersoon voor jeugdigen, hun ouders of pleegouders. De vertrouwenspersoon is een onafhankelijke functionaris werkzaam binnen de jeugdhulp. Aan inwoners anders dan jeugdigen en ouders kan de gemeente West Betuwe ook een vertrouwenspersoon aanbieden. De vertrouwenspersonen zijn onafhankelijk en toegankelijk. In het contact met de cliënten lichten de medewerkers van de gemeente hen in over de beschikbaarheid van deze kosteloze onafhankelijke vertrouwenspersonen.

Artikel 5. Vooronderzoek

1. De gemeente is gericht op een objectief en zorgvuldig onderzoek. Daarom:
 - Benadert de gemeentelijk medewerker de vraag met een open en brede attitude. Hij mag niet van tevoren de uitkomst al bepalen;
 - Bereidt de gemeentelijk medewerker het onderzoek in samenspraak met de inwoner goed voor. Als de inwoner bekend is bij de gemeente wordt in verband met de actuele ondersteuningsvraag dossieronderzoek gedaan door de medewerker.
2. Voor of tijdens het gesprek kan de medewerker op basis van dit vooronderzoek ook al wat concrete vragen stellen of aan de inwoner verzoeken om nog een aantal stukken op te sturen naar de gemeente, zodat:
 - Een goede afstemming met eventuele andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen kan plaatsvinden;
 - De medewerker kan beoordelen of er misschien een andere, voorliggende voorziening is die passend is. Dit vooronderzoek kan afhankelijk van de inhoud van de melding meer of minder uitgebreid zijn en omvat ook het in samenspraak met de inwoner afspreken van een datum, tijd en plaats voor het gesprek.
3. Bij de start van het gesprek identificeert de inwoner zich met een geldig identiteitsbewijs (geldig paspoort, ID-kaart of rijbewijs). De gemeente is in het kader van de rechtmatigheid wettelijk verplicht om de identiteit vast te stellen van de inwoner aan wie zij een dienst verleent.

4. Bekende gegevens brengt de gemeente van te voren in kaart zodat de inwoner niet wordt belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn. Een gesprek over de acute ondersteuningsvraag is dan in de regel nog wel nodig.
5. De inwoner die een ondersteuningsvraag meldt kan binnen zeven dagen na de melding een eigen persoonlijk plan aan de gemeente aanbieden. Dat laat de medewerker al bij de melding aan de inwoner weten.

Artikel 6. Gesprek

1. Een inwoner die zich heeft gemeld bij de gemeente, krijgt binnen twee weken na de melding een uitnodiging voor een persoonlijk gesprek met een medewerker van de gemeente. Het gesprek vindt binnen zes weken na de melding zo mogelijk bij de inwoner thuis plaats. Het gesprek kan ook telefonisch plaatsvinden als dat voldoende is, tenzij de inwoner aangeeft dat hij de voorkeur heeft voor een gesprek thuis. Het doel van het gesprek is om een goed beeld te krijgen van het effect dat de inwoner wil bereiken en van zijn persoonlijke situatie. In de verordening staan diverse gespreksonderwerpen opgesomd (a tot en met j). De belangrijkste gespreksonderwerpen zijn te clusteren in vijf onderdelen:
 - Het verloop en vervolg van het gesprek (procedure)
 - De huidige situatie (problemen, klachten, ondersteuningsbehoefte)
 - De gewenste situatie (resultaten, doelen, effecten)
 - De aanpak (plan, maatregelen, voorzieningen, activiteiten)
 - De keuze in de verstrekking van de maatwerkvoorziening tussen zorg in natura (ZIN) en een persoonsgebondenbudget (pgb), waarbij de medewerker van de gemeente de inwoner in begrijpelijke bewoordingen inlicht over de gevolgen van die keuze.

Daarnaast geeft de medewerker informatie over:

- De eigen bijdrage als de inwoner ondersteuning op grond van de Wmo2015 aanvraagt;
- Het minimabeleid van de gemeente;
- De bezwaar- en klachtenprocedure.

De medewerker vraagt alleen de gegevens die belangrijk en nodig zijn voor de aanvraag en de beoordeling.

2. Als de inwoner een persoonlijk plan heeft gemaakt en overhandigd betreft de medewerker dat bij het gesprek.
3. De medewerker licht de inwoner duidelijk en zorgvuldig voor over de gang van zaken tijdens en na het gesprek. Zo vermeldt hij wanneer de inwoner het ondersteuningsplan ontvangt en op welke manier de inwoner hierop kan reageren. Verder wijst hij de inwoner op zijn rechten en plichten. Ook vraagt de medewerker toestemming aan de inwoner om zijn persoonsgegevens te verwerken. De gemeente verwerkt alleen persoonsgegevens die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van de behoefte aan ondersteuning.
4. Als de ondersteuningsvraag al bekend is, en het bijvoorbeeld over een eenvoudige vervolgvraag gaat, dan kan de medewerker in overleg met de inwoner van dit gesprek worden afzien omdat de hij voor het onderzoek al over voldoende informatie beschikt. In sommige gevallen zijn er juist meer gesprekken met de inwoner nodig. Of is er extra informatie van anderen nodig, bijvoorbeeld een offerte. Voor het inwinnen van informatie van anderen moet de inwoner nadrukkelijk toestemming geven. De gemeente bewaart de noodzakelijke persoonsgegevens volgens de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG).

Artikel 7. Ondersteuningsplan

1. De medewerker maakt een verslag van het onderzoek in de vorm van een ondersteuningsplan met daarin opgenomen de ondersteuningsvraag en de persoonlijke situatie van de inwoner. De medewerker schrijft op wat de inwoner wil bereiken (ondersteuningsdoelen bij het bevorderen van zijn zelfredzaamheid en participatie) en hoe dat kan worden gerealiseerd (afspraken, plan van aanpak). Daarbij is aandacht voor de korte en de lange termijn. Een goede, objectieve weergave is wenselijk voor een inzichtelijke communicatie met de inwoner en helpt de medewerkers om, namens het college, een juiste beslissing te nemen te nemen op een eventuele aanvraag.
2. Als de inwoner aan het eind van het onderzoek vindt dat een passende ondersteuning te verkrijgen is door een algemene voorziening (voor iedereen toegankelijk zoals het welzijnswerk of ondersteuning door het Team Sociaal) dan is een maatwerkvoorziening niet nodig. De medewerker schrijft dat dan op in het ondersteuningsplan. Een aanvraag voor een maatwerkvoorziening zoals bedoeld in artikel 8 is dan niet nodig.

3. Als de cliënt aan het eind van het onderzoek vindt dat een maatwerkvoorziening het meest passend is voor zijn ondersteuningsbehoefte, dan is een aanvraag zoals bedoeld in artikel 8 wel nodig. De medewerker van de gemeente betreft het ondersteuningsplan dan bij de besluitvorming over de aanvraag.
4. Na het gesprek stuurt de medewerker de inwoner dit ondersteuningsplan op. Als de inwoner aangeeft geen behoefte aan een ondersteuningsplan te hebben, stuurt de medewerker het ondersteuningsplan niet op.
5. Als de cliënt opmerkingen of latere aanvullingen heeft over het ondersteuningsplan of het niet eens is met de inhoud, dan kan hij dat binnen redelijke termijn op het ondersteuningsplan schrijven en dan maakt dit deel uit van het ondersteuningsplan. Het kan overigens ook nuttig zijn dat de inwoner na het gesprek enkele dagen bedenktijd heeft en nader onderzoekt of er nog andere opties wat betreft ondersteuning zijn, bijvoorbeeld in zijn omgeving.

Artikel 8. Aanvraag

De aanvragen op grond van de Jeugdwet en op grond van de Wmo 2015 zijn niet gelijk. In dit lid 1 staat beschreven dat aan een inwoner, 18 jaar en ouder een Wmo maatwerkvoorziening kan aanvragen, nadat het onderzoek is uitgevoerd. Dit is gebaseerd om artikel 2.3.2 lid 9 van de Wmo 2015. Voor jeugdigen en ouders die toegang wensen tot jeugdvoorzieningen geldt dit niet. Zij kunnen een aanvraag doen op grond van de Jeugdwet doen zonder dat er een onderzoek gaat plaatsvinden of heeft plaatsgevonden. Jeugdigen en ouders mogen te allen tijde een aanvraag indienen.

1. Na de melding en het gesprek met een medewerker van de gemeente, kunnen inwoners vanaf 18 jaar een aanvraag indienen voor een Wmo-maatwerkvoorziening. De inwoner kan de aanvraag schriftelijk of digitaal indienen. Een aanvraag is nodig om een beschikking voor een maatwerkvoorziening te verkrijgen. Het doel van de aanvraag is te bepalen of de gemeente hulp zal verlenen en welke vorm die hulp dan heeft. Het is ook mogelijk dat een vertegenwoordiger of een gemachtigde van de inwoner namens de cliënt de aanvraag doet.
2. Een jeugdige of ouder kan te alle tijde een schriftelijke aanvraag voor een maatwerkvoorziening jeugdhulp indienen bij de gemeente. De gemeente mag ze hier nooit van weerhouden. Ook niet met de eis dat de procedure moet beginnen met een schriftelijke aanvraag of dat er een verplicht vooronderzoek is. Het staat jeugdigen en ouders vrij om te allen tijde een aanvraag voor een Jeugdwetvoorziening in te dienen.
3. Het kan zijn dat in het onderzoek blijkt dat een inwoner wel ondersteuning behoeft, maar dan in de vorm van netwerkondersteuning, een algemene voorziening of het Team Sociaal. In dat geval stelt de medewerker in samenwerking met de inwoner wel een ondersteuningsplan op, maar dient de inwoner geen aanvraag in voor een maatwerkvoorziening.
4. Als de inwoner een maatwerkvoorziening van de gemeente wil ontvangen, zijn er twee aanvraagroutes mogelijk:
 - a. De inwoner (of zijn vertegenwoordiger) kan een aanvraagformulier invullen en ondertekenen. Dat is een formulier die bij de gemeente beschikbaar is.
 - b. De inwoner (of zijn vertegenwoordiger) kan op het naar hem opgestuurde ondersteuningsplan aangegeven dat hij een aanvraag voor een maatwerkvoorziening wil indienen. De keuze voor één van de twee routes heeft te maken met het type aanvraag en de uitkomsten van het gesprek tussen de inwoner en de medewerker. De medewerkers zal aanvragen door middel van een aanvraagformulier doorgaans sneller kunnen behandelen. Voor het doen van een aanvraag is het dan niet nodig om het opgestelde ondersteuningsplan eerst naar de inwoner op te sturen die het vervolgens terugstuurt naar de gemeente. Als er meer (bedenk)tijd in het onderzoek nodig is voor de inwoner en/of de medewerker om de ondersteuningsbehoefte en de meest passende ondersteuning duidelijk te krijgen, dan ligt de route via een ondertekend ondersteuningsplan meer voor de hand. In de gevallen de aanvraag tot een afwijzing van de aanvraag leidt, zal de medewerker de inwoner hier voorafgaand de besluitvorming van op de hoogte brengen en in de gelegenheid stellen een eigen zienswijze in te brengen. Dat kan leiden tot aanpassing van het ondersteuningsplan en/of aanpassing van de definitieve beschikking.
5. De identificatieplicht is alleen een wettelijke verplichting binnen de Wmo 2015. Gezien de wettelijke formulering, is het vaststellen van de identiteit van de inwoner door het college tijdens het onderzoek en het door de cliënt tijdens de aanvraag verstrekken van een identificatiedocument een verplichting. Juridisch gezien is de identificatieplicht voor de Wmo dus vrij strikt, er dient een geldig legitimatiebewijs overlegd te worden. De gemeente kan hier, in het kader van de hulpverlening aan de inwoner, aan voorbij gaan, vooral als duidelijk is dat de ondersteuning nodig is en er geen twijfels zijn over zijn/haar identiteit. Zijn er wel twijfels over de identiteit, maar is duidelijk dat ondersteuning nodig is. Dat kan de gemeente er voor kiezen het onderzoek toch in gang te zetten en cliënt ondertussen een identificatiedocument te laten aanvragen. De Jeugdwet kent geen identificatieplicht voor de toegangsfase. Wel volgt uit de Jeugdwet dat het vaststellen

van het BSN verplicht is. Hoe dat wordt vastgesteld, staat vrij. De gemeente stelt het BSN nummer vast op basis van het identiteitsbewijs. Van belang is dat de hulpverlening op gang kan komen.

Artikel 9. Toegang jeugdhulp via de huisarts, medisch specialist of jeugdarts

1. De gemeente zorgt ervoor dat de jongere jeugdhulp krijgt, als de huisarts, jeugdarts of medisch specialist de jongere doorverwijst naar een jeugdhulpaanbieder. De Jeugdwet voorziet hier in. Na een dergelijke verwijzing staat echter nog niet vast welke specifieke behandelvorm van jeugdhulp een jeugdige of zijn ouder precies nodig heeft. Een jeugdige kan op dat moment terecht bij de jeugdhulpaanbieders die de gemeente heeft ingekocht. In de praktijk zal het de jeugdhulpaanbieder zelf zijn die op basis van zijn professionele autonomie na de verwijzing beoordeelt welke voorziening precies nodig is (de behandelvorm), hoe vaak iemand moet komen (de omvang) en hoe lang (de duur). Bij deze beoordeling moet de jeugdhulpaanbieder zich houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van de contract- of subsidierelatie.
2. Als de jeugdige of zijn ouders dat wensen, legt de gemeente de te verlenen maatwerkvoorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking.

Na een verwijzing van de huisarts, medisch specialist of jeugdarts kan het voorkomen dat de jeugdige en zijn ouders het niet eens zijn met de voorgestelde vorm van jeugdhulp. Omdat er bij deze verwijzingen geen beschikkingen meer afgegeven door de gemeente) is het onduidelijk waar zij terecht kunnen als zij het niet eens zijn met (de omvang van) de geboden vorm van jeugdhulp. De jeugdige en zijn ouders moeten bezwaren namelijk doorgeven aan de gemeente en niet aan de jeugdhulpaanbieder. Hierover is goede voorlichting nodig.

Artikel 10. Toegang jeugdhulp via rechter of gecertificeerde instelling

De gemeente zorgt ervoor dat de jongere jeugdhulp krijgt, als de rechter of de gecertificeerde instelling de jongere doorverwijst naar een jeugdhulpaanbieder.

Dit is naast de gemeentelijke toegang en de toegang via de huisarts een derde ingang tot jeugdhulp. Deze toegang wordt al in de Jeugdwet zelf geregeld en komt verder niet terug in deze verordening. De gemeente verwacht van de gecertificeerde instelling om bij het besluit om jeugdhulp in te zetten (in het kader van een door de rechter opgelegde kindbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering) te overleggen met de gemeente. De gemeente is op haar beurt vervolgens verplicht de jeugdhulp in te zetten die deze partijen nodig achten ter uitvoering van de kindbeschermingsmaatregel of de jeugdreclassering. Deze leveringsplicht van de gemeente vloeit voort uit het feit dat uitspraken van rechters te allen tijde moeten worden uitgevoerd om rechtsgelijkheid en rechtszekerheid te kunnen garanderen. Ook hier geldt dat de gecertificeerde instelling in beginsel gebonden is aan de jeugdhulp die de gemeente heeft ingekocht. Als de kinderrechter een ondertoezichtstelling of gezagsbeëindiging uitspreekt, wijst hij gelijktijdig in de beschikking de gecertificeerde instelling aan die de maatregel gaat uitvoeren. Dit kan de rechter juist omdat de raad voor de kindbescherming in zijn verzoekschrift een concreet advies geeft over welke gecertificeerde instelling de maatregel zou moeten uitvoeren. De raad voor de kindbescherming neemt een gecertificeerde instelling in zijn verzoekschrift op die na overleg met de gemeente en gezien de concrete omstandigheden van het geval hiervoor het meest geschikt lijkt.

Hoofdstuk 3 Besluitvorming maatwerk

De Wmo 2015 bepaalt dat de gemeente binnen twee weken na de ontvangst van een aanvraag voor maatschappelijke ondersteuning de beschikking moet geven. Jeugdigen en ouders kunnen te alle tijde een aanvraag indienen bij het college voor jeugdhulp. Als hun melding van de ondersteuningsvraag wordt aangemerkt als aanvraag dan heeft de gemeente zes weken de tijd om het onderzoek te doen en een besluit te nemen.

In de beschikking staan in ieder geval:

- aanvraagdatum;
- beslissing over de maatwerkvoorziening;
- beslissing over leveringsvorm (ZIN of pgb);
- motivering van de beslissing;
- informatie over de uitvoering van het besluit.

De maatwerkvoorziening waartoe de gemeente beslist en schriftelijk vastlegt in een beschikking, zal zoveel mogelijk aansluiten bij de in het gesprek besproken en in het ondersteuningsplan vastgelegde ondersteuningsvraag van de inwoner. Als de inhoud van de beschikking niet hetzelfde is als het ondersteuningsplan, dan zal de gemeente dit specifiek, goed en betrouwbaar motiveren.

Als de gemeente niet binnen twee weken kan beslissen over de maatwerkvoorziening, dan meldt de gemeente dat bij de inwoner. Daarbij noemt de gemeente een zo kort mogelijke termijn waarbinnen de beschikking er wel is.

De inwoner ontvangt de beslissing op zijn aanvraag op grond van de Wmo 2015 binnen 2 weken na de aanvraag schriftelijk in de vorm van een beschikking.

Artikel 11. Criteria voor een maatwerkvoorziening

1. De gemeente gaat vervolgens de aanvraag om een maatwerkvoorziening beoordelen en neemt daarbij het ondersteuningsplan als uitgangspunt.
2. In de volgende situaties zal de gemeente een besluit tot een maatwerkvoorziening overwegen:
 - a. Als de inwoner door beperkingen niet in staat is om zelfstandig of met hulp van zijn omgeving mee te doen aan de samenleving;
 - b. Als de inwoner kampt met psychische of psychosociale problemen of de thuissituatie heeft moeten verlaten, bijvoorbeeld als gevolg van huiselijk geweld of schuldenproblematiek;
 - c. Als er sprake is van hulpvragen bij opgroei- en opvoedproblemen, psychische problemen of stoornissen bij jeugdigen en belemmeringen zijn bij het gezond en veilig opgroeien. Het moet dan duidelijk zijn dat de inwoner zijn ondersteuningsvraag niet op een andere manier kan oplossen bijvoorbeeld door algemeen gebruikelijke middelen. Als deze andere mogelijkheden onvoldoende zijn om de ondersteuningsvraag op te lossen dan zal de gemeente na een onderzoek en een aanvraag besluiten over een passende maatwerkoplossing. Bij de besluitvorming over een vraag om een voorziening of ondersteuning is het uitgangspunt dat er sprake is van maatwerk. Elke vraag om een voorziening of ondersteuning vraagt om een individuele inhoudelijke beoordeling door de gemeente. De gekozen voorziening sluit dan zoveel mogelijk aan bij de situatie van de inwoner. Niet iedereen is gelijk en dat betekent dat niet iedereen hetzelfde krijgt ook al lijken situaties, op het eerste oog, gelijk aan elkaar te zijn. Of de inwoner krijgt wat hij aan de gemeente vraagt is afhankelijk van onder andere zijn gezinssituatie, sociale netwerk en wat er aan andere passende voorzieningen in de eigen woonomgeving is.

Voor inwoners met psychische of psychosociale problemen of inwoners die door dergelijke problemen niet beschikken over huisvesting, is er de mogelijkheid van beschermd wonen of maatschappelijke opvang. Deze inwoners kunnen (tijdelijk) niet zelfstandig kunnen wonen. Het aanbod beschermd wonen en maatschappelijke opvang, is gericht op zoveel mogelijk herstel: zelfredzaamheid en participatie. Hoewel elke gemeente vanuit de Wmo 2015 verantwoordelijk is voor deze taak, is sinds lange tijd landelijk geregeld dat centrumgemeenten deze verantwoordelijkheid overnemen. Voor inwoners uit West Betuwe organiseert de centrumgemeente Nijmegen deze maatwerkvoorzieningen en de toegang daartoe. Daarom verwijzen we naar de verordening van Nijmegen.

3. Het kan zijn dat een inwoner zich met een vraag om een voorziening of ondersteuning bij de gemeente meldt en uit het gesprek blijkt dat het gevraagde redelijk te voorzien was. Voorbeeld hiervan is: een inwoner is aangewezen op een rolstoel en hij koopt een huis waarin veel dure aanpassingen moeten worden aangebracht. In deze situatie had de inwoner er voor kunnen kiezen om een geschikte woning te kopen. Een ander voorbeeld is dat een inwoner uit een aangepaste woning, naar een niet aangepaste woning verhuist en bij de gemeente een aanvraag indient voor een woningaanpassing. Voorzienbaarheid kan dus in individuele gevallen een rol spelen. De gemeente moet echter wel altijd een inhoudelijke afweging maken voordat zij voorzienbaarheid als afwijzingsgrond gebruikt.
4. Als aan een inwoner een voorziening is verstrekt en deze meldt zich bij de gemeente voor vervanging, dan wordt er een nieuwe inhoudelijke afweging gemaakt.
5. Als de conclusie van de gemeente is dat een maatwerkvoorziening noodzakelijk is dan kijkt de gemeente wat de goedkoopste adequate oplossing is. Bijvoorbeeld als een standaard-rolstoel als oplossing voldoet, maar cliënt wil een rolstoel met specifieke, meer dure wielen, dan zal de gemeente de standaard betalen en kan de inwoner er voor kiezen om de meerkosten van de speciale wielen zelf te betalen.

Artikel 12. Afwijzingscriteria voor een maatwerkvoorziening

Op basis van de inhoudelijke afweging kan de gemeente besluiten om een aanvraag voor een voorziening of ondersteuning af te wijzen. Daarvoor kunnen diverse redenen zijn:

- Er is een andere (voorzijgende) voorziening die in voldoende mate bijdraagt aan de oplossing van het probleem zoals gebleken is na onderzoek. Voorbeelden van andere oplossingen zijn:

- een inwoner vraagt een vervoersvoorziening aan, maar kan gebruik maken van het openbaar vervoer;
- een inwoner vraagt een voorziening aan die valt onder de ziektekostenverzekering.
- Als de aangevraagde maatwerkvoorziening naar het oordeel van de gemeente niet bijdraagt aan zelfredzaamheid of participatie of zelfs ongewenste neveneffecten heeft;
- Als de aanvrager voor een Wmo-voorziening geen inwoner is van de gemeente West Betuwe.

Artikel 13. Advisering

Zorgvuldigheid is belangrijk bij de beoordeling van ondersteuningsvragen van inwoners. Wanneer de gemeente zelf niet voldoende kennis en deskundigheid beschikbaar heeft voor de beoordeling van de specifieke vraag, dan wint ze onafhankelijk, extern advies in bij deskundigen. De inwoner kan zo nodig aanvullende informatie geven die van belang is voor een goede beoordeling van de beperkingen, de mogelijkheden en de eventuele noodzakelijke ondersteuning. Het kan dan bijvoorbeeld gaan om medische expertise. Het is belangrijk dat de externe adviseur een heldere vraag van de gemeente krijgt zodat voor de inwoner en de adviseur duidelijk is welk aanvullend onderzoek nodig is en waarvoor. De inwoner is verplicht de medewerking te verlenen die redelijkerwijs nodig is om tot het advies te komen.

Artikel 14. Inhoud beschikking

1. In de beschikking tot verstrekking van een maatwerkvoorziening die de inwoner krijgt staan de volgende onderwerpen: aangegeven:
 - a. De te verstrekken maatwerkvoorziening;
 - b. De leveringsvorm: zorg in natura of als pgb;
 - c. Het beoogde resultaat;
 - d. De ingangsdatum van de beschikking en de looptijd van de verstrekking;
 - e. Wijze van uitvoering van de voorziening;
 - f. Andere voorzieningen die relevant zijn of kunnen zijn;
 - g. Procedure van bezwaar maken tegen de beschikking;
 - h. Eventuele heffing van eigen bijdrage.
2. Bij het verstrekken van een voorziening in de vorm van een pgb legt de gemeente tevens in de beschikking vast:
 - a. Het beoogde resultaat van het verstrekken van het pgb;
 - b. De kwaliteitseisen die gelden voor de besteding van het pgb;
 - c. De hoogte van het pgb is en de onderbouwing daarvan;
 - d. De duur is van de verstrekking waarvoor het pgb is bedoeld; en
 - e. De wijze van verantwoording van de besteding van het pgb.

Uitgangspunt van de wet is dat de inwoner een voorziening of ondersteuning in 'natura' krijgt. Dit betekent dat deze wordt geleverd door een aanbieder en de gemeente de rekening betaalt. Als een inwoner zelf de voorziening of ondersteuning wil regelen dan kan hij hiervoor een persoonsgebonden budget van de gemeente krijgen. Daartoe zijn speciale criteria (zie verder Hoofdstuk 4: Besluitvorming persoonsgebonden budget).

Als een voorziening of ondersteuning op grond van de Wmo wordt verstrekt dan kan aan de inwoner een eigen bijdrage worden opgelegd. In de brief die de inwoner van de gemeente krijgt wordt uitgelegd hoe de eigen bijdrage wordt berekend en op welke manier deze wordt geïnd (zie verder Hoofdstuk 6: Bijdrage in de kosten).

Hoofdstuk 4 Besluitvorming pgb

In dit hoofdstuk wordt uitleg gegeven op welke wijze de gemeente het persoonsgebonden budget aan een inwoner geeft om hiermee zelf zorg in te kopen, de hulpaanbieders en begeleiders te selecteren en onder voorwaarden zelf over de besteding van het geld te beslissen.

Als er door de gemeente besloten wordt voor het verstrekken van een maatwerkvoorziening dan is er vanuit de wet een keuzevrijheid tussen de twee leveringsvormen pgb en zorg in natura. De hulp die de gemeente geeft is in principe 'in natura': de gemeente zorgt ervoor dat er hulp wordt ingezet. Dat kan in de vorm van een dienst zijn (bijvoorbeeld hulp in de huishouding), maar het is ook mogelijk dat er een product wordt gegeven (bijvoorbeeld een rolstoel). Als de inwoner dat wenst en daartoe is staat is, kan de gemeente de hulp in de vorm van geld geven: een persoonsgebonden budget. Een pgb kan de zelfregie en de grip op het eigen leven bij de inwoner versterken. Er zijn echter nogal wat regels en voorwaarden aan de verstrekking van een pgb verbonden. Artikel 15 gaat daar nader op in.

Het is belangrijk dat een inwoner die een pgb voor een maatwerkvoorziening overweegt dat in een gesprek met de medewerker van de gemeente (zie hoofdstuk 2) goed bespreekt:

- Hoe werkt een pgb: wat zijn de mogelijkheden en voordelen en wat zijn de vereisten en nadelen?

- Bekwaamheid: de vraag of iemand in staat is zelf, of met behulp van anderen, de taken en verantwoordelijkheden die horen bij een pgb uit te voeren en de vraag welke competenties daarvoor van belang zijn. Een pgb is lang niet voor alle hulpvragers geschikt.
- De rol van personen uit het eigen netwerk bij het beheren van het budget, het maken van een budgetplan of het uitvoeren van het plan (bieden van niet-gebruikelijke hulp).

Artikel 15. Regels voor een persoonsgebonden budget (pgb)

1. In plaats van hulp in natura kan de inwoner een persoonsgebonden budget (pgb) krijgen als het om Wmo-hulp of jeugdhulp gaat en voldaan is aan de voorwaarden die de Wmo en de Jeugdwet stellen.
2. De gemeente verstrekt geen pgb als de kosten zijn gemaakt vóórdat de aanvraag is ingediend en het niet meer na te gaan is of die hulp nodig was.
3. Het pgb wordt door de gemeente vastgesteld aan de hand van het ondersteuningsplan en het door de inwoner opgestelde budgetplan over de besteding van het pgb en de te bereiken doelen. Het budgetplan moet goedgekeurd zijn door de gemeente. In het budgetplan staat het volgende:
 - a. Welke hulp de inwoner wil inkopen met het budget;
 - b. Op welke manier deze hulp de inwoner helpt om mee te doen en zichzelf te redden zonder hulp van anderen;
 - c. Op welke manier de kwaliteit van de hulp voldoende gewaarborgd is;
 - d. Op welke manier extra kosten worden betaald die hoger zijn dan het pgb.

De gemeente berekent de hoogte van het pgb op basis van diverse aspecten:

- a. Het door de inwoner opgestelde budgetplan of offerte over hoe hij het pgb gaat besteden;
- b. Een prijs of tarief waarmee verwacht kan worden dat de inwoner hier veilige, effectieve en kwalitatief goede hulp mee kan inkopen;
- c. De kosten die de gemeente gemaakt zou hebben als er voor deze situatie voor de goedkoopst adequate hulp in natura gekozen zou zijn: een pgb kan niet hoger zijn.
- d. Het type hulp of ondersteuning. Hieronder staan aspecten die horen bij de prijsbepaling van verschillende typen.

Type hulp	Prijsbepalende aspecten
Dienstverlening	<ul style="list-style-type: none"> • De hoogte van de pgb opgebouwd uit verschillende kostencomponenten, zoals salaris (minimaal wettelijk minimumloon), vervanging tijdens vakantie, verzekeringen en reiskosten;
	<ul style="list-style-type: none"> • De hoogte hangt af van jaarlijkse prijsstijgingen: het tarief wordt ieder jaar bijgesteld op basis van het tarief wat geldt voor dienstverlening die door de gemeente wordt ingekocht (zorg in natura);
	<ul style="list-style-type: none"> • Afhangelijk van welke hulpverlener of ondersteuner beoogd wordt:
	1. personen die formele hulp en ondersteuning bieden:
	<ol style="list-style-type: none"> a. werkzaam zijn bij een instelling die ten aanzien van de voor het pgb uit te voeren taken/werkzaamheden is ingeschreven in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken; of
	<ol style="list-style-type: none"> b. werkzaam als Zelfstandige zonder personeel en ingeschreven staan in het Handelsregister (conform artikel 5 Handelsregisterwet 2007) en die beschikken over de relevante diploma's die nodig zijn voor uitoefening van de desbetreffende taken; of
	<ol style="list-style-type: none"> c. ingeschreven staan in het register, bedoeld in artikel 3 van de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (BIG) en/of artikel 5.2.1 van het Besluit Jeugdwet, niet vallend

	onder sub i. of ii. en waarmee de cliënt een arbeidsovereenkomst heeft afgesloten.
	De aanbieders die vallen onder a ontvangen maximaal 100% van het laagste tarief per uur of resultaat van een door gemeente gecontracteerde aanbieder die een vergelijkbare vorm van dienstverlening biedt.
	De aanbieders die vallen onder b en c. ontvangen maximaal 90% van het laagste tarief per uur of resultaat van een door gemeente gecontracteerde aanbieder die een vergelijkbare vorm van dienstverlening biedt.
	2. personen uit het sociaal netwerk
	Personen uit het sociaal netwerk die ondersteuning bieden ontvangen
	<ul style="list-style-type: none"> • 50% van het van toepassing zijnde producttarief voor hulp bij het huishouden.
	<ul style="list-style-type: none"> • € 30,- per etmaal voor kortdurend verblijf.
	<ul style="list-style-type: none"> • 50% van het laagste tarief per uur of per resultaat van een door de gemeente gecontracteerde aanbieder die een vergelijkbare vorm van dienstverlening biedt tot maximaal € 20,- per uur overeenkomstig artikel 5.22 van de Regeling langdurige zorg voor de overige vormen van dienstverlening.
Materiele voorziening	<ul style="list-style-type: none"> • Op basis van de kostprijs van de zaak die de aanvrager op dat moment zou hebben ontvangen als de zaak in natura zou zijn verstrekt.
	<ul style="list-style-type: none"> • Als de verstrekking in natura een tweedehands voorziening betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, met een looptijd gelijk aan de verkorte termijn waarop de zaak technisch is afgeschreven, rekening houdend met onderhoud en verzekering. Uitzondering hierop is de kostprijs van tweedehands hulpmiddelen in het geval deze hulpmiddelen die de gemeente via zorg in natura kan leveren kosteloos is. In dat geval wordt een reëel pgb vastgesteld: de feitelijke waarde van de herverstreking.
	<ul style="list-style-type: none"> • In de beschikking wordt een bedrag opgenomen voor verzekering en onderhoud en reparaties. Deze kosten maken ook onderdeel uit van de aanmelding bij het CAK voor de berekening van de eigen bijdrage. Aan het CAK worden twee aanmeldingen gedaan: één m.b.t. de kosten van de voorziening/het hulpmiddel en één m.b.t. de kosten van de onderhoudsbijdrage/verzekering
	<ul style="list-style-type: none"> • Als de verstrekking in natura een nieuwe voorziening betreft, wordt de kostprijs daarop gebaseerd, rekening houdend met een eventueel door de gemeente te ontvangen korting en rekening houdend met onderhoud en verzekering.

4. De inwoner mag met een pgb een persoon uit het eigen sociale netwerk opdracht geven voor dienstverlening als deze persoon voldoet aan de volgende voorwaarden:
- Deze persoon hanteert een tarief dat maximaal 50% van het tarief per uur of resultaat van hulp die de gemeente ingekocht heeft voor vergelijkbare hulp;

- b. Deze persoon heeft gemotiveerd aangegeven dat de hulp niet tot overbelasting leidt;
 - c. Deze persoon is voldoende toegerust is om de dienstverlening uit te voeren;
 - d. De dienstverlening bevordert aantoonbaar het zichzelf redden en het meedoen van de inwoner;
 - e. De dienstverlening leidt niet tot onveiligheid;
 - f. Er is geen sprake van tussenpersonen die uit het pgb betaald worden.
6. In het pgb is een vrij besteedbaar bedrag opgenomen van 2% van het totale pgb op jaarbasis tot een maximum van € 500,--.
 7. Het pgb is niet bedoeld voor de betaling van:
 - administratiekosten;
 - reiskosten;
 - bemiddelingskosten van tussenpersonen of belangenbehartigers;
 - eenmalige uitkering;
 - feestdagenuitkering.

Hoofdstuk 5 Overige voorzieningen

De inwoner kan in sommige gevallen op een andere manier maatschappelijke ondersteuning van de gemeente krijgen. In West Betuwe spreken we dan over twee voorzieningen:

1. Jaarlijkse waardering mantelzorger;
2. Bijdrage of tegemoetkoming voor mensen met een chronische ziekte of beperking.

Beide voorzieningen zijn in de vorm van uitvoeringsregels nader uitgewerkt. De artikelen 16 en 17 bepalen de hoofdlijnen van deze voorzieningen.

Een derde andere voorziening voor inwoners vanaf 18 jaar is het aanvullend regionaal vervoer (Versis). Met een vervoerspas kan de inwoner op basis van een Wmo-indicatie een korting krijgen op vervoer in de regio (zie artikel 18).

Artikel 16. Jaarlijkse waardering mantelzorgers

1. De gemeente waardeert de inzet van mantelzorgers voor inwoners en wil het belang van mantelzorgers voor de samenleving te onderstrepen. Mantelzorgers van inwoners in de gemeente West Betuwe kunnen door middel van een aanvraag bij de Stichting Welzijn West Betuwe voorgesteld worden voor een jaarlijkse waardering in de vorm van het mantelzorgcompliment. De Stichting Welzijn West Betuwe is de uitvoerder van het compliment.
2. In West Betuwe wordt het mantelzorgcompliment vastgesteld op een jaarlijkse bijdrage van of ter waarde van 100 euro.
3. Elk jaar spreekt de gemeente met de Stichting Welzijn West Betuwe door middel van prestatieafspraken af op welke wijze het compliment zal worden toegewezen.
4. De Stichting Welzijn West Betuwe zal het compliment in ieder geval op minimaal twee gelegenheden per jaar uitreiken.

Artikel 17. Bijdrage of tegemoetkoming voor mensen met een chronische ziekte of beperking

1. Een inwoner die een chronische ziekte of een beperking heeft, kan van de gemeente een bijdrage krijgen van € 350,- per jaar. Deze bijdrage uit de Wmo is bedoeld voor de extra kosten die verbonden zijn aan de ziekte of beperking.
2. Het gaat om een inwoner voor wie de volgende vier zaken aan de orde is:
 - a. Heeft een inkomen dat lager is dan 120% van de voor hem geldende bijstandsnorm;
 - b. Moet rondkomen van een inkomen dat lager is dan 120% van de bijstandsnorm;
 - c. Heeft geen goede financiële buffer;
 - d. Heeft een chronische ziekte of beperking. Een aanvraag voor een bijdrage moet worden ingediend in het 4e kwartaal van het jaar waarvoor de bijdrage wordt aangevraagd. De gemeente bekijkt elk jaar of de bijdrage verhoogd moet worden. Die verhoging gaat dan in per 1 januari van het jaar erna.

Artikel 18 Aanvullend regiovervoer (Versis)

1. Inwoners die als gevolg van van beperkingen zich onvoldoende lokaal kunnen verplaatsen per vervoermiddel kunnen gebruik maken van aanvullend vervoer en daarvoor een Wmo-pas aanvragen bij de gemeente. In artikel 1 is gedefinieerd wat onder lokaal verplaatsen wordt verstaan.

2. De medewerkers van de gemeente onderzoeken eerst of er sprake is van een lichte vervoersbeperking of een zware vervoersbeperking. Daarna neemt de gemeente een besluit of de inwoner vervoersondersteuning kan krijgen via een Wmo-pas:
 - a. Bij een lichte vervoersbeperking (de inwoner beschikt zelf nog over vervoersmiddelen waarmee gedeeltelijk in de vervoersbehoefte kan worden voorzien) ontvangt de inwoner een Wmo-pas die recht geeft op gereduceerde vervoertarieven tot een maximum van 1400 kilometer per jaar (laag jaarbudget);
 - b. Bij een zware vervoersbeperking (de inwoner beschikt niet zelf nog over vervoersmiddelen waarmee gedeeltelijk in de vervoersbehoefte kan worden voorzien) ontvangt de inwoner een Wmo-pas die recht geeft op gereduceerde vervoertarieven tot een maximum van 2800 kilometer per jaar (hoog jaarbudget);
 - c. Als de gemeente aan een inwoner in de loop van het kalenderjaar ondersteuning in de vorm van een Wmo-pas toekent dan zal de gemeente de omvang van het jaarbudget evenredig bepalen.
3. Elk jaar stelt de gemeente samen met de andere gemeenten in de regio de tarieven van het aanvullend vervoer voor inwoners met een Wmo-pas vast (zie www.versis.nl):
 - a. De hoogte van het gereduceerde tarief;
 - b. Het opstarttarief per rit;
 - c. De eenmalige paskosten.
4. De maximale gesubsidieerde reisafstand is maximaal 25 kilometer per rit. Hierboven betaalt de inwoner het commerciële tarief.
5. Uitzonderingen op deze maximale reisafstand van 25 kilometer zijn bestemmingen gelegen op een afstand van meer dan 25 km van het huisadres, waarvoor het gereduceerde tarief geldt. Dan gaat het om bepaalde ziekenhuizen, verzorgings- en verpleeghuizen en grote winkelcentra in de omliggende regio's. De gemeente bepaalt welke bestemmingen hieronder vallen.

Hoofdstuk 6 Bijdrage in de kosten

In de uitvoering van de Wmo kan een gemeente regels stellen voor bijdrage in de kosten van algemene voorzieningen, maatwerkvoorzieningen en pgb's. Er zijn twee doelen van een eigen bijdrage:

1. Een eigen bijdrage maakt inwoners bewust dat ondersteuning geld kost. Inwoners kunnen de afweging maken wat het kost om voor een bepaald bedrag bijvoorbeeld huishoudelijke hulp af te nemen via de gemeente (Wmo) of juist door eigen inhuur.
2. Een gemeente ontvangt hiermee, naast rijksmiddelen, extra middelen om goede ondersteuning in te kopen.

De hoogte van de eigen bijdrage hing altijd af van onder andere leeftijd, inkomen, vermogen, samenstelling van het huishouden en eventuele andere hulp die een inwoner krijgt. Het eigen bijdragen beleid is echter sterk veranderd door invoering van het abonnementstarief voor Wmo-voorzieningen per 2019. De maximale eigen vaste eigen bijdraagt nu € 17,50 voor iedereen, met uitzondering van huishoudens met een inkomen tot 120% van het bijstandsniveau.

Artikel 19. Regels voor bijdrage in de kosten van algemene voorzieningen, maatwerkvoorzieningen en pgb's (alleen Wmo)

1. De gemeente vraagt voor een aantal voorzieningen aan de inwoner een eigen bijdrage van €17,50 per vier weken. Dat kan bij een Wmo-maatwerkvoorziening voor:
 - a. Het schoon en leefbaar houden van een woning (hulp in de huishouding);
 - b. Het aanpassen van een woning (woonvoorzieningen);
 - c. Het op een verantwoorde manier kunnen deelnemen aan de samenleving (begeleiding);
 - d. Een ingevulde dag hebben (dagbesteding);
 - e. Het zich kunnen verplaatsen dichtbij huis (niet voor een rolstoel).
2. De gemeente zorgt ervoor, dat de wettelijke regels voor het vaststellen van een eigen bijdrage worden toegepast. Een bijdrage is nooit hoger dan de feitelijke kosten van de voorziening.
3. Inwoners met een (gezamenlijk) verzamelinkomen tot 120% van de bijstandsnorm hoeven geen bijdrage in de kosten te betalen. Dit geldt voor de Wmo-voorzieningen met uitzondering van beschermd wonen of opvang.

Hoofdstuk 7 Kwaliteit

De diensten en producten die de gemeente levert, moeten van goede kwaliteit zijn. Kwaliteitseisen staan genoemd in de Jeugdwet en de Wmo 2015. Diensten moeten in de eerst plaats aansluiten bij de behoefte van de inwoner. Producten moeten degelijk zijn en goed bruikbaar door de inwoner.

Artikel 20. Kwaliteitseisen maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp

1. Er zijn tenminste vijf kwaliteitseisen waar de voorzieningen en ondersteuningsvormen aan moeten voldoen:
 - a. Passen bij de behoefte van de inwoner; ze zijn veilig, geschikt en bruikbaar voor de inwoner;
 - b. Zijn afgestemd op andere diensten of producten die aan de inwoner worden geleverd;
 - c. Voldoen aan normen en eisen die door de beroepsgroep of in het vakgebied algemeen zijn aanvaard (zogenoemde professionele standaarden);
 - d. Respecteren de rechten van de inwoner;
 - e. Zijn geleverd volgens een bepaalde opzet die op tijd aan de inwoner wordt meegedeeld.

2. De gemeente moet er voor te zorgen dat alle voorzieningen en ondersteuning die de gemeente in het kader van deze verordening aanbiedt van goede kwaliteit zijn. Dit doet zij op de volgende manieren:
 - Het stellen van kwaliteitseisen bij de inkoop van diensten en producten;
 - Het voeren van periodieke overleggen met de aanbieders;
 - Het houden van een jaarlijks cliëntervaringsonderzoek;
 - Zo nodig samen met de inwoner controleren of de voorzieningen uitgevoerd worden zoals afgesproken.

Artikel 21. Verhouding prijs en kwaliteit levering voorziening door derden

De gemeente kan de uitvoering van de Wmo 2015 en de Jeugdwet door aanbieders laten verrichten, zoals bijvoorbeeld het leveren van hulp bij het huishouden en begeleiding. Er dient voor het vaststellen van de prijs rekening te worden gehouden met de vastgestelde kwaliteit van de dienst en de continuïteit in de relatie tussen inwoner en hulpverlener. Verder moeten deze aansluiten bij de behoefte van de inwoner, degelijk zijn en goed bruikbaar door de inwoner.

Hoe komt de gemeente tot een prijs die past bij de gevraagde kwaliteit?

De gemeente houdt in ieder rekening met de gevraagde deskundigheid van de beroepskrachten en de arbeidsvoorwaarden die van toepassing zijn. Als er een voorziening wordt verstrekt dan dient deze kwalitatief te voldoen. De vastgestelde prijs van de voorziening dan wel de ondersteuning krijgt een plaats in een aanbestedingsprocedure en in de overeenkomst met de aanbieder. Behalve een aanbestedingsprocedure is het ook mogelijk om op basis van een programma van eisen een offerte op te vragen bij een of meerdere aanbieders. Deze werkwijze zien we met name terug bij aanvragen voor een (grote) woningaanpassing.

Bij de inkoop van voorzieningen en ondersteuning zijn de volgende stukken van belang:

- a. Het gemeentelijk inkoop- en aanbestedingsbeleid;
- b. De Wmo- / Jeugdwet;
- c. Het Uitvoeringsbesluit Wmo2015;
- d. De Aanbestedingswet;
- e. De Algemene wet bestuursrecht.

Wat verstaat de gemeente onder continuïteit in de relatie tussen inwoner en hulpverlener?

De aanbieder die de opdracht gegund krijgt moet overleggen met de aanbieder die de opdracht tot dan toe heeft uitgevoerd over de overname van personeel.

Hoofdstuk 8 Klachten, medezeggenschap en beleidsparticipatie

De toezicht op het hebben van een klachtregeling (artikel 23) of medezeggenschapswerkwijze (artikel 24) ligt vanuit de Jeugdwet bij de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ). Ten aanzien van Wmo-aanbieders ligt het toezicht in handen van de gemeente.

Artikel 22. Klachtregeling bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. De inwoner die een klacht heeft over het gedrag van een persoon of organisatie die door de gemeente is ingehuurd voor Wmo-aanbod, moet zijn klacht eerst indienen bij die persoon of organisatie. Die persoon of organisatie moet een klachtenregeling hebben en deze met de gemeente hebben gedeeld.
2. De gemeente controleert of de klachtenregeling van personen of instanties die zijn ingehuurd wordt nageleefd.
3. Als de inwoner niet tevreden is over de manier waarop de klacht door de ingehuurde persoon of organisatie is afgehandeld, kan de inwoner een klacht indienen bij de gemeente.

Artikel 23. Medezeggenschap bij aanbieders van maatschappelijke ondersteuning

1. Leveranciers zijn verplicht om inwoners die gebruikmaken van hun diensten, inspraak te geven en daarover regels te maken. De gemeente bepaalt over welke onderwerpen de inspraak gaat en welke vorm de inspraak heeft.
2. De gemeente controleert of de zorgaanbieder of leverancier zich houdt aan de regels voor inspraak. De leverancier moet in ieder geval jaarlijks een onderzoek doen naar de ervaringen van zijn klanten.

Artikel 24. Betrekken van ingezetenen bij het beleid

De gemeente zorgt voor goede inspraak en doet dat op de volgende manieren:

- a. Het moment waarop inspraak kan worden gegeven, geeft inwoners voldoende mogelijkheid om invloed te hebben op plannen van de gemeente over beleid, regels over de maatschappelijke ondersteuning.
- b. De inwoners worden deskundig ondersteund, zodat de inspraak volwaardig is.
- c. De inwoners kunnen deelnemen aan overleg met de gemeente. De inwoners kunnen onderwerpen die zij willen bespreken aandragen.
- d. De inwoners krijgen op tijd en voldoende informatie om goede inbreng te kunnen geven.

Hoofdstuk 9 Toezicht en calamiteiten

Het toezicht op de kwaliteit van Wmo-zorg is in de regio Rivierenland geborgd door deze taak te delegeren aan de GGD Gelderland-Zuid. Toetsing of de aanbieders van jeugdhulp aan de kwaliteitseisen voldoen is de taak van de landelijke inspecties (de Inspectie Jeugdzorg, de Inspectie voor de Gezondheidszorg en de Inspectie Veiligheid en Justitie). Dit toezicht op de jeugdhulp is risico-gebaseerd. Dit houdt in dat het toezicht wordt uitgevoerd op die plaatsen waar volgens inschatting van de inspecties de risico's van kwaliteitstekorten en/of onveiligheid voor jeugdigen het grootst zijn.

Het toezicht op de rechtmatigheid van de uitvoering van de Wmo en de Jeugdwet is een verantwoordelijkheid van de gemeente. Zij moet het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb zien te voorkomen en bestrijden. Zij moet meldingen van fraude en/of onregelmatigheden adequaat afhandelen. De gemeente onderzoekt regelmatig, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en recht- en doelmatigheid daarvan. De gemeente West Betuwe heeft de medewerkers van de sociale recherche van Regio Rivierenland aangewezen als toezichhouders rechtmatigheid Wmo 2015 en Jeugdwet.

Ook ten aanzien van het voorkomen en bestrijden van calamiteiten en geweldsincidenten hanteert de gemeente een regionaal opgestelde werkwijze. In de regio werken de gemeenten met het 'Protocol melding calamiteiten/geweld Jeugdhulp Gelderland-Zuid en Mook en Middelaar'.

Artikel 25. Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking en terugvordering

1. De gemeente wil fraude, misbruik en oneigenlijk gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's voorkomen (preventie). Daarom informeert de gemeente inwoners volledig en op een begrijpelijke manier over zijn rechten en plichten die horen bij het ontvangen van een maatwerkvoorziening en een pgb. Ook informeert de gemeente de inwoner over de gevolgen van misbruik en oneigenlijk gebruik.
2. De inwoner informeert de gemeente zo snel en zo volledig mogelijk over alles wat van belang is voor het recht op een voorziening waaronder wijzigingen in de persoonlijke situatie.
3. De gemeente kan een voorziening wijzigen of beëindigen als:
 - a. De voorziening niet langer passend of nodig is;
 - b. De inwoner zich niet houdt aan voorwaarden en verplichtingen die aan de voorziening zijn verbonden;
 - c. De voorziening is verstrekt op grond van onjuiste of onvolledige gegevens van de inwoner;
 - d. De gemeente niet langer kan vaststellen of een voorziening kan worden voortgezet, omdat de inwoner onvoldoende meewerkt aan een onderzoek naar het recht op de voorziening;
 - e. De voorziening voor een ander doel wordt gebruikt dan bedoeld;
4. Als de gemeente een besluit tot verlening van jeugdhulp op grond van het derde lid onderdeel a heeft herzien of ingetrokken, kan de gemeente geld terugvorderen van de teveel of ten onrechte genoten maatwerkvoorziening of het teveel of ten onrechte genoten pgb.
5. Als de gemeente een besluit tot verlening van maatschappelijke ondersteuning op grond van het derde lid, onderdeel a, heeft herzien of ingetrokken en de verstrekking van de onjuiste of onvolledige gegevens opzettelijk heeft plaatsgevonden, kan de gemeente van de inwoner die opzettelijk onjuiste of onvolledige gegevens heeft verschaft geheel of gedeeltelijk de geldswaarde vorderen van de ten onrechte genoten individuele voorziening of het ten onrechte genoten pgb.
6. De gemeente kan een beslissing tot verstrekken van een pgb intrekken als blijkt dat het pgb binnen drie maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

7. De gemeente onderzoekt periodiek, al dan niet steekproefsgewijs, het gebruik van maatwerkvoorzieningen en pgb's met het oog op de beoordeling van de kwaliteit en recht- en doelmatigheid daarvan.
9. De gemeente heeft voor het toezicht op rechtmatigheid Wmo 2015 en Jeugdwet een toezichthouder aangewezen (de sociale recherche).

Artikel 26. Opschorting betaling uit het pgb

De gemeente kan de Sociale Verzekeringsbank verzoeken om betalingen te stoppen. Dit kan voor maximaal 13 weken. De gemeente moet een ernstig vermoeden hebben dat de inwoner onjuiste of onvolledige informatie heeft gegeven.

Artikel 27. Meldingsregeling calamiteiten en geweld

1. De gemeente zorgt voor een regeling voor het melden van incidenten (calamiteit) of geweld bij zorgaanbieders die ernstige gevolgen voor de inwoner hebben. De gemeente zorgt dat er een verantwoordelijk ambtenaar is voor het onderzoeken van deze calamiteiten of geweldsincidenten.
2. Zorgaanbieders moeten deze calamiteiten of geweldsincidenten melden bij deze verantwoordelijk ambtenaar.
3. Als er een calamiteit of geweldsincident is geeft de ambtenaar advies aan de gemeente over het voorkomen en verdere calamiteiten en het bestrijden van geweld.

Hoofdstuk 10 Slotbepalingen

Artikel 28. Nadere regels en hardheidsclausule

1. In situaties waarin er voor de uitvoering van de Wmo 2015 of de Jeugdwet deze verordening onvoldoende handvaten biedt, dan beslist het college van de gemeente.
2. De gemeente kan uitvoeringsregels maken over de onderwerpen die in deze verordening zijn geregeld. Deze uitvoeringsregels kunnen de vorm hebben van beleidsregels of van een (nadere) regeling. Beleidsregels geven aan hoe de gemeente met een bepaalde bevoegdheid omgaat. Met een (nadere) regeling worden bepaalde regels van de verordening verder uitgewerkt. De mogelijkheid om deze uitvoeringsregels te maken moeten aan de wetten voldoen.
3. De gemeente kan afwijken van een bepaling uit deze verordening als toepassing van die bepaling een onredelijke uitkomst heeft voor de inwoner of voor een ander die direct bij het besluit betrokken is. Een uitkomst is in ieder geval onredelijk als de doelen van de Wmo 2015, de Jeugdwet, en de Gemeentewet of de doelen van deze verordening door het toepassen van de regels juist niet worden gehaald.

Artikel 29. Intrekking oude verordening en overgangsrecht

1. Zes verordeningen werden ingetrokken op de datum dat deze verordening ingaat.
2. Een maandelijks of lopende voorziening die op grond van een ingetrokken verordening werd verstrekt, blijft ook na 1-1-2019 doorlopen. Deze voorziening loopt door totdat de gemeente een nieuw besluit over die voorziening heeft genomen.
3. Een aanvraag die de inwoner heeft ingediend vóór 1-1-2019 en waarover de gemeente pas later een besluit neemt, handelt de gemeente af volgens deze verordening.
4. Op bezwaarschriften tegen een besluit op grond van een van de bij 12.4 genoemde ingetrokken verordeningen, past de gemeente die ingetrokken verordening toe.
5. Maar als een besluit volgens deze nieuwe verordening gunstiger uitpakt voor de inwoner, past de gemeente deze verordening toe.

Artikel 30. Inwerkingtreding en citeertitel

Deze verordening krijgt als naam mee: 'Verordening maatschappelijke ondersteuning en jeugdhulp gemeente West Betuwe en treedt in werking op 1 januari 2019.